

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

www.afgazad.com

تتبع و نگارش :
امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»
مدیر مطالعات ستراتیجیک افغان و
مسئول مرکز کلتوری حقوق لاره- جرمنی

رمضان المبارک

بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم
تقرون . (البقرة : ١٨٣)

چهارده قرن قبل پیامبر اسلام حضرت محمد صلی الله علیه وسلم اعلام
داشت:

«صوموا تصروا ...» (روزه بگیرید تا صحتمند شوید ».

پیغمبر اسلام فرموده است : « معده محل هر درد است : از پر خوری و خوردن غذای نامناسب جلو گیری کنید. این عمل شما شفاء بخش همه درد ها و امراض بشمار میرود.»

طبق روایات تاریخی روزه نه تنها در بشریت مروج و معمول است ، بلکه علمای حیوان شناسی بر این عقیده اند که : حتی حیوانات هم از رؤی غریزه خدادادگی برخی از اوقات روزه میگیرند . از جمله حیوانات درنده از قبیل شیر و پلنگ و ببر ، علماء میگویند که این حیوانات در هفته یک روز از خوردن هر گونه غذا خود داری مینمایند.

روزه و صحت :

طب بشری امروز بعد از چهارده قرن متوجه شد که روزه بسیاری از امراض را تداوی و معالجه مینماید ، بدین اساس در بسیاری از کشور ها آغاز به تأسیس کلینیک های روزه داری نموده اند . روزه نه تنها بر روح و روان و اخلاق انسان تاثیر میگذارد بلکه موجب زیبایی جسمی انسان هم میگردد . طب قدیم هم در زیادتر از اوقات مریضان خویش را از پر خوری منع نموده و به این امر معتقد بود که تقلیل در پر خوری مانع دفع بسیاری از امراض در وجود انسان میگردد .

طب جدید هم بر این امر معتقد است که امساك وروزه در جلوگیری بسیاری از امراض مؤثر است
صرف نام آنرا (رژیم غذایی گذاشتند) که ما مسلمانان آنرا به روزه مسمی نموده ایم. دوکتوران روزه را
یکی از بهترین عوامل صحمندی بشری شمرده اند.

پرفیسور د وکتور پوش رانشمند فرانسوی می گوید :

(روزه بهترین وسیله برای صحت وسلامت وجود انسان بشمار می رود) روزه برای صحت انسان است ،
روزه برای استراحت معده ، روده و منظم کردن ترشحات معدوی و درنهایت برای منظم ساختن
هاضمه مفید و موثر می باشد .
روزه معالجه وتداوی است که از آن فقیر وسر مایه دار بطور مساویانه میتواند استفاده
عمل آرد .

دکتر الکسیس کارل می گوید :

(با روزه گرفتن قدر در جگر می ریزد و چربیها که در زیر پوست ذخیره شده اند ، پروتین های عضلات
و غدد ، و سلولهای کیسه صفرا ، آزاد شده به مصرف تغذیه میرسند .)

دکتر ژان فروموزان :

(معالجه با روزه را به شنشوی احساس تعبیر نموده و می گوید : در آغاز روزه ، زبان انسان کمی سنگین
و بو دار است ... که بعد از سه ، چهار روز بوی زیان بر طرف می گردد . اسید اوریک ادرار کاهش می یابد ،
و در نتیجه برای انسان روزه دار احساس سبکی و خوشی خارق العاده رخ میدهد و همه وجود انسان بسوی
استراحت میرود)

دکتر تو مانیاس : می گوید :

« فایده بزرگ کم خوری و پرهیز از صرف غذاها ، در یک مدت کوتاه ، آن است که ، چون معده در
طول مدت یازده ماه مرتب پر از غذا بوده و در مدت یک ماه روزه داری مواد غذایی شکم خود را دفع می کند
و همین طور (کیسه صفرا) که برای حل و هضم غذا مجبور است که مواد صفرای خود را مصرف کند ،
در مدت سی روز ترشحات صفرایی را صرف در حل و هضم غذای باقی مانده و جمع شده در معده
بصرف میرسند . جهاز هاضمه بدن در نتیجه کم خوری استراحت نموده ، و به رفع خستگی می پردازد .

روزه یعنی کم خوردن و کم نوشیدن در مدت معینی از سال است و این بهترین راه برای سلامتی وجود
انسان بشمار میرود . هم طب قدیم و هم طب جدید بر اهمیت این امر صحه گذاشته است .

روزه برای تداوی امراض جهاز هاضمه ، کلیه ، کبد (کیسه صفرا) که بسیاری از امراض این بخش را
حتی با دوا ها نمیتوان معالجه کرد ، میتوان آنرا به روزه تداوی و معالجه نمود .

روزه بهترین معالجه وتداوی برای امراض سوء هاضمه بوده ، مرض مخصوص کبد (کیسه صفرا)
که موجب « یرقان » (زردی) میگردد بهترین معالجه آن همین روزه است با خاطر اینکه این مرض
زیادتر از اوقات به واسطه فعالیت بیش از حد کبد بوجود می اید و موجب خستگی کبد گردیده که به اثر آن
کیسه صفر از فعالیت می افتد و نمی تواند صفرا را از خون بگیرد . »

۵- دکتر گونل پا می گوید :

تعدادی زیادی از امراض روده که به اثر تخمیر غذا در رودها بوجود می اید نه به اثر دوا بلکه به اثر
روزه بر طرف می گردد .

۶ - دکتر الکسی سوفورین می گوید :

جسم در هنگام روزه به جای غذا از مواد داخلی استفاده کرده و آنرا به مصرف میرساند . که در
نتیجه آن مواد فاضله و غونی که در جسم تجمع می کند و بحیث ریشه و خمیره بیماری مبدل می گردد ، با
گرفتن روزه از بین رفته ، و روزه عامل ریشه کن شدن تعدادی زیادی از امراض بشمار میرود . دکتر الکسی
سوفورین می گوید : باید انسان جسم خود را با روزه از داخل پاک و نظیف کرداند . »

۷- داکتر کارلو معتقد است :

هر انسان باید درظرف یک سال مدتی از خوردن غذا زیاد جلوگیری کند . زیرا تدوام روزمره غذا موجب
تکثیر و تولید و درنهایت موجب رشد میکروب ها در وجود انسان می گردد . که با احتیاط و کم خوری
میکروب ها در وجود انسان رو به ضعف و تقلیل میروند . وبهترین معالجه در دفع میکروب ها در وجود انسان
همان روزه است که دین اسلام برای سلامتی وجود انسان واجب گردانیده است . »

۸ - داکتر رو : می گوید :

حتی بسیاری از امراض سفلیس را تنها میتوان با روزه و امساك تداوی کرد . »

۹ - « بندیک » عالم فیزیو لوژیست می گوید :

«یک دوره روزه سی و یک روز است ... در این مدت در ترکیب خون هیچ نوع اختلاطی به هم نرسیده و آن نوری که در برخی از روزه داران ملاحظه میشود ، و آن حالت جوانی و نشاط که برای روزه داران رخ میدهد عامل همه آن روزه است .»

۱۰ - «اوتو بو خنگر» یک تن از محققان مشهور جهان در عرصه طب میگوید :

«اکثر امراض حاد و مزمن را میتوان با وسیله روزه بپردازد و یا حداقل از شدت آن کاست .» وی میگوید : در هنگام روزه جسم انسان همه مواد فاضله را جمع اوری نموده و به احراق آن می پردازد ، نیروهای نو ساز بدن به هنگام روزه فعل می گردند و به تصفیه و ترمیم بافت‌های بدن می پردازد . مدت پنجاه سال که از تاسیس «کلینیک اوتو بو خنگر» سپری میشود بیشتر از پنجاه هزار انسان در این مرکز صحی تنها با روزه تداوی و معالجه گردیده اند .»

۱۱ - داکتر «عبد العزیز اسماعیل پاشا» دانشمند مشهور مصری

در حالاتی ذیل برای معالجه از روزه استفاده نموده است :

الف : در مورد اضطرابات مزمن اماعاء هنگامی که مقرون با تخریب مواد زلالیه و مواد نشاسته بی باشد . در این موقع روزه ، مخصوصاً از جهت نیاشامیدن آب میان دو خوراک و ایجاد فاصله طولانی نوبت های خذا ، علاج قطعی است و این خصوصیت در مورد ماه مبارک رمضان صدق کامل دارد .

ب : هنگام زیاد شدن وزن که به اثر پر خوری و تقلیل حرکت بوجود می آید ، روزه بارعایت اعتدال در خذا ، افطار و اکتفا به آب هنگام سحر نسبت به هر معالجه مفید تر و موثر تر است .

ج : جلوگیری از مرض شکر بد : جلوگیری از فشار خون .

ه : جلوگیری از التهاب حاد و مزمن کلیه ها که مقرون با ترشح و تورم باشد .

و : جلوگیری از امراض قلب که توانم با تورم باشد .

ز : جلوگیری از التهاب های مزمن مفاصل ، بخصوص که توانم با امراض چاقی باشد که اغلبًا در بین زنان در سنین چهل سالگی بوجود می آید .

تجارب نشان داده است که با گرفتن روزه در جات این مرض نسبت به سایر معالجه های برقی ، خونی و استعمال دوا ها ، واستعمال تخنیک های پیشرفتی طب جدید ، در وجود انسان تقلیل و تخفیف می یابد .

۱۲ - داکتر کارلو :

میگوید : چون تعداد امراض بیشتر گردیده است مجبور هستم همه انسان ها (اعم از فقیر و غنی) را از تداوی و معالجه که آنرا پیامبر اسلام در جزیره العرب تشریع نموده و بنام روزه آنرا مسمی ساخته است ، باخبر سازم .

معالجه امراض چشم :

۱۳ - داکتر آندر پاسک معتقد است :

در صورتیکه انسان ، پرایلم ها و ناراحتیهای وخیم در چشم (از جمله ورم ها ، ورم شبکیه ، ورم بافت ملتحمه ، آب مروارید و آب سبز در چشم) مبتلا باشد . حتماً باید روزه گیرد .

۱۴ - داکتر «آلن مولی» میگوید :

روزه دارای چهار فایده اساسی است :

۱ - مانع تجمع مواد سمی در بدن انسان میگردد .

۲ - روزه باعث میگردد که جهاز هاضمه بدن استراحت نسبی یابد .

۳ - به وسیله روزه بدن انرژی خود را صرف دفع سموم در بدن مینماید .

۴ - نیروی حیاتی در بدن انسان تحریک یافته و موجب تقلیل مواد فاضله در بدن میگردد .

فواید طبی روزه :

اگر نظریات اطباء را در مورد فواید روزه بصورت کل جمع‌بندی نماییم ، فواید روزه را از ناحیه طبی بطور ذیل میتوان چنین خلاصه و فورمولبندی نمود :

۱ - جلوگیری از اختلال و مزمن شدن روده ها و بخصوص در هنگامی که فر مانتاسیون و تخمیرات معده وروده ، مريض را دچار درد های شدید می سازد .

۲ - جلوگیری از چاقی که معمولاً ناشی از پر خوری میشود .

۳ - جلوگیری از فشار خون .

۴ - جلوگیری از امراض شکر و قند .

۵ - تداوی و معالجه امراض چشم (از جمله ورم ها ، ورم شبکیه ، ورم بافت ملتحمه ، آب مروارید و آب سبز در چشم)

۶ - جلوگیری از امراض قلب که توانم با تورم باشد .

۷ - جلوگیری از التهاب های مزمن مفاصل ، بخصوص که توانم با امراض چاقی باشد .

۸ - تداوی اکثر امراض حاد و مزمن .

- ۹ - تداوی امراض جهاز هاضمه ، کلیه ، کبد (کیسه صفراء)
 ۱۰ - معالجه و تداوی امراض سوء هاضمه ، مرض مخصوص کبد (کیسه صفراء) که موجب «یرقان» (زردی) میگردد.
 ۱۱ - پاکی نفس و تنفسی جرایم .

بر اساس تحقیقات بعمل آمده علمابدین باور ان که : امار جرایم ، قتل وقتل ونزاع ها در ماه مبارک رمضان در کشور های اسلامی به قوس نزولی خود میرسد.

فضیلت ماه مبارک رمضان

از ابو هریره رضی الله عنہ روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود : « من صام رمضان ایماناً واحتساباً غفرله ما تقدم من ذنبه » (کسی که از روی ایمان و امید کسب اجر و پاداش ، ماه رمضان را روزه بگیرد گناهان (صغیره) گذشته او بخشووده می شود) .

ماه مبارک رمضان دارای فضایلی است که به برخی آن اشاره می شود :

اول :

خود ماه مبارک رمضان :

ماه رمضان ماهی است ، که روزه گرفتن در این ماه بر مسلمانان فرض گردیده است.

دوم :

موجودیت لیلة القدر در این ماه که برکت و خیر این شب ، بهتر و بیشتر از هزار ماه است .

سوم :

نزول صحف و کتب آسمانی :

مطابق به روایات دینی ، صحف ابراهیم در اوایل ماه مبارک رمضان تورات در ششم ماه رمضان انجیل در سیزدهم ماه رمضان زیور داده علیه السلام در هژدهم ماه رمضان ۵ و قرآن عظیم الشان در ۲۳ ماه رمضان بطور مجموعی به بیت المعمور و بعداً در بیست و سه سال بر پیامبر اسلام حضرت محمد صلی الله علیه و السلام نازل یافته است .

چهارم :

مطابق به روایات دینی و شواهد تاریخی : اولین فیصله میان حق و باطل (غزوه بدر) هم در ماه مبارک رمضان صورت گرفته است . و قرآن عظیم الشان این غزوه را بنام « **یوم الفرقان** » مسمی نموده است . همچنان مطابق به برخی از روایات تاریخی : میگویند که فتح مکه هم در ماه مبارک رمضان صورت پذیرفته است .

حفظ وصیانت ماه رمضان

در ماه مبارک رمضان دو نوع حفظ و دو صیانت در برابر انسان بوجود می اید :

- ۱- حفظ انسان از وسوسه های شیطان

- ۲- حفظ انسان از گرفتاری های عذاب الهی

خوشحالی های ماه مبارک رمضان :

روزه دار در ماه رمضان دارایی دو خوشحالی در یک روز میباشد :

۱- وقتیکه روزه دار روزه خویش را افطار میکند .

۲- دومین خوشحالی ملاقات با ذات پروردگار در روزه قیامت است .

در حدیث شریف آمده است :

« کسیکه با ایمان و احتساب (نیت کسب ثواب) روزه گیرد ، تمام گناهان را که قبل از مرتكب گردیده باشد ، بخشیده میشود » (روای حدیث بخاری و مسلم)

کلمه رمضان :

رمضان ماهی است که بشوید ، هم بسوزد . بشوید به آب توبه دل های مجرمان را ، بسوزد به آتشی گرسنگی تن ها بندگان را ،

رمضان در لغت از (**رمضا**) به معنای شدت حرارت و یا به معنای سنگ گرم و داغی گرفته شده است و این بدین معنای که اگر این سنگ داغ را به هر چه بگذارند آنرا بسوزند .

ویا هم رمضان از « **رمض** » گرفته شده است که به معنای باران است که بر هر چه برسد ، آن را بشوید .

واقعاً این کلمه از دقت ولطف خاصی برخوردار است ، چون در این ماه گناهان انسان بخشیده می شود ، بنآ بر مسلمانان است تا به ضمیمه ماه رمضان همیشه کلمه **مبارک** را اضافه نماید ، و همیشه آنرا بنام « **ماه مبارک رمضان** » یاد نمایند . پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم می فرماید : « **إنما سمي رمضان لانه** »

یرمض الذ ونوب ؛ ماه رمضان به این نام مسمی شده بخاطر آنکه گناهان را می سوزاند. پیغمبر صلی الله علیه وسلم در جای دیگری می فرماید :

« ارمض اللہ فیه ذنوب المؤمنین وغفور اللہ لہم » « ماه رمضان ماه است که آن گناهان مؤمنان پاک وشسته می شود و خداوند (ج) ایشان را می بخشد. ماه رمضان از جمله یکی از ماه های است که نامش در قرآن ذکر یافته است. این ماه در روایات و فرنگ اسلامی بخشی از برنامه ریزی الهی برای تربیت بشری تلقی می شود ، که از بر کت آن هر سال تحولی فکری ، و فرنگی در جامعه اسلامی پدید می آید. همچنان در روایات اسلامی ، ماه مبارک رمضان ، ماه خدا و میهمانی امت پیامبر اکرم (ص) خوانده شده است و خداوند متعال در این ماه در نهایت کرامت و مهر یانی پذیرایی می کند ؛ پیامبر اسلام می فرماید : « ماه رجب ماه خدا ، ماه شعبان ماه من و ماه رمضان ماه امت من است ، هر کس که در این ماه روزه بگیرد بر خدا است که گناهان شان را بپ بشد »

معنای لغوی روزه :

روزه یا « صوم » « یا صیام » به معنای باز داشتن و خود داری کردن از چیزی را گویند. و در اصطلاح شریعت منظور از صوم آنست که شخص از صبح صادق طلوع فجر دوم تا غروب افتاب خود را از مفطرات یعنی آنچه مورد اشتهاش کم و فرج است به نیت مخصوص نگاه کند.

حکمت و فلسفه فرضیت روزه :

حکمت و فلسفه فرضیت روزه بالای مسلمانان برای تقویت روح مسلمانان برای مقاومت با تملاکیات و هوس های جسم است. زیرا روزه قدرت هوس های بدن را تقلیل میدهد و انسان را از بسیاری تمایلات نفسانی که لایق مقام انسان نیست باز میدارد. و بینت تبیب روزه روح انسان را تقویت میکند.

حکم فرضیت روزه :

بر اساس حکم الهی : « یا ایها الذين آمنوا کتب عليکم الصیام كما کتب على الذين من قبلکم » « ای کسانیکه ایمان اورده اید روزه بر شما فرض گردانیده شده ، چنانکه فرض کرده شده بر کسانیکه پیش شما بودند.» () سوره بقره : ایه متبرکه - ۱۸۳) وهم حدیث مبارک :

« بنی الاسلام على خمس شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدًا رسول الله واقام الصلاة وإيتاء الزكوة والحج وصوم رمضان » « اسلام بر پنج چیزی بنا گردیده است ، اقرار بر اینکه لا نق پرستش و عبادت هیچکس بجز ذات الله تبارک و تعالی نیست و حضرت محمد صلی الله علیه وسلم فرستاده خداوند (ج) است بر پا کردن نماز ، دادن زکات و حج بیت الله شریف و روزه ماه مبارک رمضان » (صحیح مسلم : ۱۶-۲۰-۱۴۵) ، (صحیح امام بخاری : ۱/۴۹/۸)

همچنان اجماع امت بر اینست که روزه ماه رمضان فرض و یکی از ارکان اسلام و ضروریات دین است و کسی که فرضیت آن را انکار کند کافر و مرتد است. (فقه السنّه : ۱/۳۶۶)

حکم و حکمت فرضیت روزه :

روزه از قدیم الزمان بین انسانها مروج بوده ، اگر ادبیات و قصص مصریان قدیم ، چینی ها ، یونانی ها را مورد مطالعه قرار دهیم در خواهیم یافت که روزه با تفاوت های روزه فعلی مسلمانان وجود داشته در آن زمان روزه های یک روزه یک هفته ای و یا روزه که روزه داران از خوردن برخی از خوراک باب ها منع بودند از جمله خوردن گوشت و یا غیره ما کولات ، طوریکه مظاہر این روزه را میتوان امروز هم در کشور های اروپایی و برخی از کشور های اسیایی و پیروان سایر مذاهب از جمله در مذهب کاتولیک ها پروتستان ها مشاهده کرد.

روزه و حکم قطعی روزه برای مسلمانان بروز دوم ماه شعبان سال دوم هجرت توسط این آیه مبارکه برای مسلمانان ابلاغ گردید.

« شهر رمضان الذى انزل فيه القرآن هدى للناس وبينت من الهدى والفرقان » (ماه رمضان ماه است که در آن قرآن نازل شده که رهنمای مردم است و دلالت هدایت و تمیز بین حق و باطل می باشد.) پروردگار با عظمت ما امر فرمود : « فمن شهد منکم الشهير فليصمه » ، (هر که از شما آنرا بباید روزه این ماه را بگیرد.

قرآن مجید شهادت میدهد که روزه در تمام آدیان آسمانی فرض بوده و در نظام عبادت هر امتی حیثیت بخش لازمی را داشته است « کما کتب على الذين من قبلکم » (بقره ۱۸۳) (طوریکه فرض گردانیده شده بود بر کسانی که پیش از شما بودند.)

پیامبر اسلام میفرماید : « اگر شخصی بدون عذر شرعی و مرض ، یک روزه را ترک کند اگر تمام عمر روزه بگیرد باز هم تلافی آن را نمیتوان کرد. » (روای حدیث احمد ، ترمذی ، ابو داود).

زمانیکه حضرت محمد صلی الله علیه وسلم به مدینه منوره هجرت کرد، ملاحظه کرد که در آن دیار برخی از مردمان در روز عاشورا روزه میگرفتند ، مسلمانان با آنحضرت (ص) مراجعت نموده و در مورد

خواستار هدایت گردیدند ، انحضرت صلی الله علیه وسلم خود روزه گرفت و به پیروان خویش امر کرد تا روزه بگیرند.

در صحیح بخاری از ابن عمر (رض) نقل شده است : « **صام النبی (ص)** عاشوراء وامر بصیامه فلما فرض رمضان ترك » و نیز در صحیح بخاری از عایشه (رض) نقل شده است که :

« رسول خدا به روزه روز عاشورا امر کرد تا هنگامی که روزه ماه رمضان واجب شد . آنگاه فرمود : « هر کس می خواهد روز عاشورا را روزه بگیرد و هر کسی می خواهد افطار کند . » شخص حضرت محمدصلی‌الله‌علیه‌ وسلم قبل از فرضیت ماه مبارک رمضان ، روزه می‌گرفت . و به این عبادت آشنایی داشت .

پیامبر اکرم محمد صلی الله علیه وسلم فرموده اند : « اذا دخل رمضان فتحت ابواب السماء وفي روایه فتحت ابواب الجنة وغلقت ابواب جهنم وسلسلت الشیاطین وفي روایة فتحت ابواب الرحمة » (چون ماه مبارک رمضان داخل شود ، در های آسمان کشاده شود . در روایت دیگری آمده است که در های بهشت کشوده می شود و در های دوزخ بسته و شیاطین در زنجیر کرده می شوند و در روایتی آمده است که در های رحمت باز می شود .)

هدف روزه :

هدف واقعی روزه منقی شدن انسان است . « **لعلم تتفون** » تقوی گوهر اخلاق است ، که از محبت الهی ، از ایمان به الله (ج) درک صفات رحمت ، کرم ، فضل و خوف خداوند (ج) بوجود می آید .

روزه حقیقی :

روزه حقیقی روزه ای است که انسان با تمام احساس و شعور کامل به ادای آن اقدام نماید . واز تمام مکروهاتی که روزه را بی روح و بی مفهوم می سازد از آن جلوگیری بعمل آرد . پیامبر اسلام میفرماید : « وقتی که انسان روزه می گیرد لازم است که گوش ها ، چشم ها ، زبان ، دست ها و تمام اعضای بدن خود را از کار های ناپسند یده باز دارد . »

وقت فرضیت ماه مبارک رمضان :

خداآوند پاک در سوره بقره (آیات ۱۸۳ - ۱۸۵) میفرماید :

« يا يهـا الـذـيـ اـمـنـواـ كـتـبـ عـلـيـكـ الصـيـامـ كـمـاـ كـتـبـ عـلـىـ الـذـيـنـ مـنـ قـبـلـكـ لـعـمـ تـتـفـونـ ، اـيـامـاـ مـعـدـوـتـ فـمـ كـانـ مـنـكـ مـرـيـضاـ اوـ عـلـىـ سـفـرـ فـعـدـةـ مـنـ اـيـامـ اـخـرـ ۱... يـرـيدـ اللهـ بـكـ يـسـرـ وـلـاـ بـرـيدـ بـكـ العـسـرـ .. »

(ای مسومنان ! روزه بر شما فرض گردیده چنانچه بر کسانیکه پیش از شما بودن فرض گردیده بود تا پر هیز کار شوید و خلعت تقوی را در بر گنید ، روزه در روزه های شمرده شده واندک بر شما فرض گردانیده شده ، پس هر کدام از شما که مریض و یا در سفر باشد برایش رواست که روزه را بخورد و قضای آنرا در روز های دیگر بیاورد ویر کسانیکه به مشقت زیاد از عهده آن می بر آیند فیله است به اندازه خوراک یک روزه یک مسکین ، و هر که به خوشی و رضای خود در فدیه افزودی به عمل آرد و بیش از یک نفر مسکین را سیر سازد برایش بهتر است روزه ، گرفتن تان برای شما بهتر است اگر میدانید . ماه رمضان ما هیست که در آن قرآن نازل شده که برای مردم وسیله هدایت و دلایل روشن از رهنمایی و وسیله امتیاز حق از باطل است . پس هر که حاضر آن ماه باشد و آنرا در یابد آنرا بگیرد و هر که مریض و یا در سفر باشد برایش رواست که آنرا نگیرد و قضای آنرا در روزه های دیگری بیاورد و شماره روزه های فوت شده را تکمیل کند . خداوند خواهان انسانی و سهولت بر شماست واراده عسرت و دشواری بر شما را ندارد ، ویرانیکه شما ، شمار آنرا تکمیل کنید ویرای اینکه خدای خود را به بزرگی یاد کنید شما را رهنمونی کرده و باشد که شما با سپاس و شکر گزار و منت باز خدای خود باشید .)

روزه وقت فرض میگردد زمانیکه تاکید به رویت هلال ماه مبارک رمضان صورت پیدا میگیرد . بدین اساس دین اسلام بر مسلمانان واجب گردانیده است تا به تاریخ (۲۹ شعبان) برای دیدن هلال ماه رمضان اهتمام بخرج دهد .

۱ - رویت ماه مبارک رمضان باید توسط دونفر مسلمان (خواه مرد باشد یا زن) عاقل ، بالغ و عادل تصدیق گردد .

۲ - اگر رویت ماه مبارک توسط عده زیای از مردم تصدیق گردد ، در این صورت شرط عادل بودن از بین میروند .

۳ - در صورتیکه آسمان ابر آلود باشد بناءً با تکمیل ۳۰ روز از ماه شعبان فرضیت روزه حتمی میگردد زمانیکه رویت ماه مبارک رمضان بعمل آمد بر مسلمانان لازم است تا خود روزه گیرند و خبر آنرا بین همه مسلمانان بخش نمایند . اگر رویت ماه مبارک رمضان در یکی از کشورها صورت گیرد بر سایر مسلمانان است که به مجرد وصول خبر ، روزه بگیرند .

پیامبر اسلام حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم فرموده است :

« صومو الرؤيته وأفطر لرؤيته ، فلن غمي عليكم الشهر فعدوا ثلاثين » « هلال را دیده روزه گيريد و هلال را دیده روزه را پيان دهيد واگر در (۲۹) شعبان هلال دیده نشد پس حساب شعبان را (۳۰) پوره نمانيد » (بخارى : ۴/۱۱۹/۱۹۰۹) **دعای دیدن ماه :**

پیامبر صلی الله علیه وسلم وقتی ماه نورا مشاهده میگردند ، چنین دعا میخوانند. «اللهم أهله علينا بالامن والایمان والسلامة والاسلام ، ربی وربک الله هلال رشد و خیر » خدایا ! طلوع مهتاب را برابر ما همراه آرامش وایمان ، سلامتی واسلام بگردان. ای مهتاب ! خدای من و خدای تو الله واحد است. آرزوهندم این مهتاب هدایت و خیر باشد. **اقسام روزه :** فرض : روزه فرض در تمام سال فقط روزه گرفتن ماه مبارک رمضان بر مسلمانان فرض است.

واجب :

روزه بی است که نذر شده باشد و روزه کفاره واجب است. اگر شخصی روزه را معین نکرده بود هر وقت که بخواهد میتواند روزه بگیرد. اما تاخیر آن بدون دلیل لازم نیست.

سنن :

روزه هایی است که پیامبر اسلام گرفته باشد و مسلمانان را به گرفتن آن ترغیب نموده باشد.
از جمله : - روزه ، روز نهم و دهم محرم بطور مسلسل. - روزه ، یوم عرفه یعنی نهم ذوالحجہ الحرام -
روزه ، ایام بیض : یعنی روزه گرفتن در روزهای (۱۳ ، ۱۴ ، و ۱۵) هر ماه.

نفل :

روزه نفلی ، روزه غیر از روزه های فرض ، واجب و مسنون ، را روزه نفلی میگویند که روزه گرفتن در آن مستحب است از جمله : (شش روز روزه ء گرفتن در ماه شوال المکرم ، روزه گرفتن روزه های دوشنبه و پنچشنبه ، روزه گرفتن هشت روز در دهه اول ذوالحجہ)

۱ - شش روز شوال :

از ابو ایوب انصاری (رض) روایت است که : پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود : « من صام رمضان ثم أتبعه ستة من شوال كان كصيام الدهر » « کسی که ماه رمضان وبدنیال آن شش روزه از ماه شوال را روزه بگیرد مانند اینست که یک سال کامل را روزه گرفته باشد » (صحیح سنن ابو داود : ۲۱۲۵) ، (صحیح مسلم : ۲/۸۲۲/۱۱۶۴) ، (سنن الترمذی : ۲/۱۲۹/۷۵۶) ، (سنن ابن ماجه : ۱/۵۴۷/۱۷۱۶)

۲ و ۳ روز عرفه برای غیر حاجی و روز عاشورا و روز قبل ازان :

از ابو قتادة روایت است : « سئل رسول الله (ص) عن صوم يوم عرف؟ فقال: يكفر السنة الماضية والباقية، وسئل عن صوم يوم عاشوراء، فقال يكفر السنة الماضية » « از پیامبر(ص)در باره روزه روز عرفه سوال شد فرمود : گناهان سال گذشته و سال جاری را از بین می برد و در باره روزه روز عاشورا از او سوال شد فرمود : گناهان سال گذشته را از بین می برد »

(صحیح مسلم : ۲/۸۱۸/۱۱۶۲) **از ام الفضل بنت حارث روایت است** : « أن نسا تماروا عند ها يوم عرفة في صيام رسول الله (ص) فقال بعضهم: هو صائم، وقال بعضهم: ليس بصائم، فارسلت إليه بقدح لين وهو واقف على بعيره بعرفة فشربها » « مردم در روز عارفه در باره روزه بودن پیامبر صلی الله علیه وسلم نزد من بحث وجداول کردند. بعضی از آنها گفتند : او روزه است و بعضی دیگر گفتند روزه نیست. من ظرفی از شیر را برایش فرستادم ، ایشان در حالی که روی شترش در عرفه ایستاد بود آن را نوشید ». (صحیح امام بخاری ، فتح الباری : ۴/۲۳۶/۱۹۸۸ ، صحیح مسلم : ۴/۱۱۲۳ ، سنن ابوداود) ابن

المعبد : ۷/۱۰۶/۲۴۲۴)

از ابو غطفان بن طریف مری روایت است : از ابن عباس (رض) شنیدم که می گفت : « حين صام رسول الله (ص) يوم عاشوراء وأمر بصيامه ، فقال يا رسول الله إني يوم تعظمه اليهود والنصارى فقال رسول الله (ص) : فإذا كان العام المقبل إن شاء الله صمنا اليوم التاسع . قال : فلم يأت العام المقبل ، حتى توفى رسول الله (ص) » (وقتی پیامبر صلی الله علیه وسلم روز عاشورا را روزه گرفت و به روزه گرفتن آن دستور داد ، مردم گفتند ای رسول خدا عاشورا روزی است که یهود و نصاری آن را بزرگ می دارند.

پیامبر یصل الله علیه وسلم فرمود :

سال بعد انشاء الله روز نهم را هم روزه می گیریم. ابن عباس گفت : قبل از آنکه روز نهم سال بعد بباید پیامبر صلی الله علیه وسلم فوت کرد. (صحیح سنن ابو داود : ۲۱۳۶) ، (صحیح مسلم : ۲/۷۹۷/۱۱۳۴)

۴- گرفتن روزه در ماه محرم :

از ابو هریره (رض) روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «**اَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ الْرَّمَضَانِ شَهْرٌ مُحْرَمٌ، اَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيلِ**» بهترین روزه بعد از ماه رمضان روزه ماه محرم و بهترین نماز بعد از نماز های فرض نماز شب است.

۵-اکثر روز های ماه شعبان :

از عایشه (رض) روایت است: «**مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) إِسْكَنَ صَيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُ صَيَاماً فِي شَعْبَانَ**» (پیامبر صلی الله علیه وسلم را ندیدم که ماهی را کامل روزه بگیرد ، مگر ماه رمضان و او را ندیدم که در هیچ یک از ماه ها به اندازه ماه شعبان روزه بگیرد) «**صَحِيحُ اِمَامِ مُسْلِمٍ : ۱۱۵۶ - ۲۱۳/۱۹۶۹**» (صحیح امام مسلم: ۱۱۵۶ - ۴/۲۱۳/۱۹۶۹)، (سنن ابو داد: ۸۱۰/۱۷۵) ، (سنن ابو داد: ۷/۹۹/۲۴۱۷)

۶- روز های دوشنبه و پنجشنبه :

از اسماعیل بن زید روایت است: «**إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ص) كَانَ يَصُومُ يَوْمَ الْاثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ، وَسَنَلَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: إِنَّ أَعْمَالَ الْعِبَادَ تُعرَضُ يَوْمَ الْاثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ**» (پیامبر صلی الله علیه وسلم روز دوشنبه و پنجشنبه را روزه می گرفت . در باره از او سوال شد ، فرمود: اعمال بندگان در این دو روز (پیش خدا) عرضه می شود ». صحیح سنن ابو داود: ۲۱۲۸ (، پیغمبر اسلام در سفر و حضر در روز های بیض) (۱۳، ۱۴، ۱۵، هر ماه (افطار نمیگرد). نسائی ، ترمذی (قابل تذکر است روزه شوابی را هر زمانیکه از ادامه آن خسته شدید میتوانید آنرا افطار نماید).

روزه های منوعه :

در ایام ذی گرفتن روزه من نوع می باشد.

۱- گرفتن روزه در ایام شک (یعنی اینکه سایر مسلمین روز دار نباشند ولی به زعم خویش روزه بگیرد.)
یوم شک :

(یوم شک یا روز شک) ، روز ۳۰ ماه شعبان را گویند که در شامگاه روز ۲۹ شعبان ، مهتاب دیده نشود و به طور قطعی هم معلوم نباشد که فردا ۳۰ شعبان است یا اول رمضان . در این روز ، روزه گرفتن مکروه تحریمی است .

(حضرت عمار بن یاسر (رض) از پیامبر اکرم (ص) روایت نموده اند که: «**مِنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي شَكَ فِيهِ فَقدَ عَصَى أَبَا القَاسِمَ**» کسی که یوم شک را روزه بگیرد با پیامبر صلی الله علیه وسلم مخالفت کرده است «(سنن الترمذی: ۶۸۱ - ۲/۹۷) ، (سنن ابو داود: ۶/۴۵۷/۲۳۱۷) ، (روز عیدین عید فطر و عید اضحی ، یازدهم دوزادهم ، سیزدهم ذوالحجۃ) .

۲- گرفتن روزه در روز عیدین (عید فطر و عید اضحی)

۳- گرفتن روزه در دوره حیض و نفاس.

۴- همچنان حضرت محمد صلی الله علیه وسلم روزه بدون افطار و سحر رامنعت نموده است.

حکم روزه ء نفلی برای زن شوهر دار :

زن نمیتواند بدون اجازه شوهرش در صورتیکه شوهرش مقیم باشد ، روزه ثوابی بگیرد .

از ابو هریره (رض) روایت شده که پیامبر اسلام فرمود: «**وَلَا تَصِمِ الْمَرْأَةُ يَوْمًا وَاحِدًا، وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِذَنْهِ، إِلَّا رَمَضَانَ**» (روزه نگیرد زن حتی یک روز در حالیکه شوهرش باشد مگر به اجازه او غیر از رمضان) (احمد ، بخاری ، مسلم)

این حدیث شریف بصورت آشکار زن را از روزه گرفتن روزه نفلی در حالیکه شوهرش حاضر باشد منع می کند زیرا ممکن است باعث تلف حق او گردولی در روزه رمضان چون فرض است اجازه گرفتن از شوهر لازم نمی باشد.

روزه مکروه :

روزه است که انسان تنها روز شنبه و یا یکشنبه را روزه بگیرد و یا فقط روز عاشورا را روزه ء بگیرد . و یا روزه گرفتن زن بدون اجازه شوهر ، و یا روزه ء گرفتن بدون افطار (که بنام روزه مکروه وصال) یاد میگردد . وغیره از این قبیل روزه را در شریعت اسلام بنام روزه مکروه مسمی نموده اند.

روزه حرام :

در روز های ذیل سال گرفتن روزه ء حرام میباشد .

۱- در روز عید رمضان و قربان: از ابو عبید مولای ابن ازه روایت است: در روز عید با عمر بن خطاب (رض) یودم گفت: پیامبر صلی الله علیه وسلم از روزه گرفتن در این دو روز نهی فرموده است ، اولین روز بعد از ماه رمضان (عید فطر) ورزی که از قربانی هایتان می خورید (عید قربان) (صحیح امام بخاری: ۱۱۳۷ - ۴/۲۳۸/۱۹۹) ، (صحیح امام مسلم: ۱۱۳۷ - ۲/۷۹۹/۱۱۳۷)

۲- « ایام تشریق »

از ابو مرہ مولای ام هانی روایت است «با عبد الله بن عمرو نزد پدرش عمر و بن عاص رفتم ، غذایی جلو ما گذاشت و گفت : بخورید ، (عبد الله) گفت من روزه هستم ، عمر گفت : بخورید ، اینها روزه هایی است که پیامبر صلی الله علیه وسلم به ما امر می کرد که روزه نگیریم و از روزه گرفتن مارا نهی می کرد . امام مالک گفته است : منظور از این روزه ها ایام التشریق است ».

۳ - روزه گرفتن جمعه به تنهایی :

از ابو هریرة (رض) روایت است : هیچ کدام از شما روز جمعه روزه نگیرید مگر اینکه روز قبل یا بعد از آن نیز روزه بگیرد . (صحیح امام بخاری : ۴/۲۳۲/۱۹۸۵) ، (صحیح امام مسلم : ۲/۸۰۱/۱۱۴۴) ، (سنن ابو داود : ۷/۶۴/۲۴۰۳)

۴ - روزه گرفتن شنبه به تنهایی :

«در حدیث عبدالله بن بسر سلمی از خواهرش صماء روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود : روزه شنبه را به تنهایی روزه نگیرید مگر روزه های که بر شما فرض باشد ، واگر بجز پوست انگور یا شلخه درخت چیز دیگری نیافتید ، آن را بجود تا آن روز روزه نباشید»

(سنن ابو داود : ۷/۶۶/۲۴۰۴) ، (سنن الترمذی : ۲/۱۲۳/۷۴۱)

۵ - نیمه دوم شعبان برای کسی که به روز گرفتن آن عادت ندارد :

از ابو هریرة (رض) روایت است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود : «هیچ کدام از شما یک یا دو روز قبل از رمضان روزه نگیرد اینکه به روزه گرفتن در آن روز عادت داشته باشد که در این صورت می تواند آن روز را روزه بگیرد»

(صحیح امام بخاری : ۴/۱۲۷/۱۹۱۴) ، (صحیح امام مسلم : ۲/۷۶۲/۱۰۸۲)

روزه بالای کی فرض است :

اجماع علماء بر اینست که روزه ماه رمضان (بر هر شخص مسلمان ، عاقل ، بالغ ، سالم و مقیم فرض است البته زن باید از حیض و نفاس پاک باشد) . فقه السنہ : ۱/۵۰۶ ط الریان)

مفهوم شرط بلوغ :

شرط بلوغ بدین معنی است که مسلمان که بر سن بلوغ رسیده باشند و توانمندی گرفتن روزه را داشته باشند . روزه بالای آنان فرض میگردد . این بدین معنی است کسانیکه به سن بلوغ نرسیده اند گرفتن روزه بالای آنان فرض نمی باشد پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است :

«رفع القلم عن ثلاثة : عن المجنون حتى يفيق ، وعن النائم حتى يستيقظ ، وعن الصبي حتى يحتم» «تکلیف از سه دسته برداشته شده است : از دیوانه تا هوشیار شود و از به خواب رفته تا بیدار شود و از کودک تا بالغ شود» . (صحیح جامع صغیر : ۳۵۱۴) ، (سنن الترمذی : ۲/۱۰۲/۶۹۳)

مفهوم شرط قادر بودن :

شرط قادر بودن به این معنی است که یک نفر مسلمان توان گرفتن روزه را داشته باشد بالای آنان گرفتن روزه فرض میگردد ، ولی مريضان که توان گرفتن روزه را ندارد و با گرفتن روزه وضعیت صحی آنان برهم میخورد و دوکتوران برای آنان گفته باشند در صورتیکه روزه بکرند به وضعیت جسمانی شان ضرر میرسد در این صورت گرفتن روزه بر آنان فرض نیوهد . هر زمانیکه از مريضی بهبود یابند و عذر موجود مرفوع گردد به قضاۓ آن مباردت ورزند .

امراض :

امراض که خوردن روزه را به توصیه داکتر معالج متدين جواز دانسته عبارتند از : (امراض سل ، امراض صدری ، امراض معدی ، امراض روانی ، که انسان به گرفتن روزه از حالت نورمال خارج میگردد . (وغیره امراض خطرنک و مضر ...) اگر شخصی فقط به اساس وهم و خیال خود که گویا روزه ء اورا مريض می سازد و یا مريضی اور افزایش میدهد ، در حالیکه آن را تجربه هم نکرده و نه دکتور متخصص برا یش مشوره داده روزه ء نگیرد گنهگار بوده و باید کفاره آنرا هم بپردازد .

شیخوخت و یا کبر سن :

شیخوخت و یا کبر سن بدین معنی است . آنده از مسلمانانیکه توانمندی گرفتن روزه را از دست داده باشند . به اساس این حکم الهی «وعلی الذين یطیقونه فدية طعام مسکین» پیران کهن سال و زنانی که نتوانند روزه گیرند پس باید فیله بدهند . همچنان این حکم شامل حال آنده از کسانی میگردد که به امراض مزمن که علاج دوباره آن غیر ممکن باشد . برآنان گرفتن روزه فرض نیست در بدل آن میتوانند فدیه دهند که سیر کردن هر روزه یک نفر مسکین است .

مجاهد :

مجاهد که مصروف جهاد اعلای کلمة الله ودفاع از مقدسات وطن باشد ، گرفتن روزه بالای آن فرض نیست . میتواند بعد از اینکه امور مجاهدت اش به پایان رسید به گرفتن روزه اقدام نماید .

مسافر :

برای مسافر بر اساس حکم آیه متبرکه «وَمِنْ كَانَ مُنْكِمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعَدَةٌ مِنْ أَيَّامِ آخِرٍ»^۱ کسانیکه از شما مریض و یا در سفر باشد ، شمار روزهای دیگر آنرا بگیرد . (جواز دارد که روزه را افطار نماید .) علماء حدود مسافتی که سفر بشمار می‌آید را ۴ بُرد بر آورد نموده اند . هر بُرد عربی برابر است با (۲۲.۱۷۶ کیلومتر ، در نتیجه مسافتی که احکام سفر به آن تعلق می‌گیرد برابر است با ۴ برابر این مقدار یعنی (۸۸.۷۰۴ کیلومتر (برای معلومات مزید مراجعه شود به کتاب «الفقه الاسلامی و ادله» ۷۵-۱/۷۴).

علماء برای تأیید نظرایات خویش بر روایات ذیل اسلامی استناد نموده اند :

۱- از پیامبر صلی الله علیه وسلم به سند ضعیف روایت شده است که گفت: «یا اهل مکة لا تقتربوا في ادنی من أربعة برد من مکة إلى عسفان» (روایت طبرانی در المعمم الكبير (۱۱۶۲)، ودارقطنی (۳۸۷/۱)، وبیهقی (۳/۱۳) ، یعنی: «ای اهل مکة، از مسافت کمتر از ۴ بُرد ما بین مکة و عسفان (نمازها را) قصر نکنید».

۲- از ابن عباس رضی الله عنہ سؤال شد که آیا تا رفتن به عرفه نمازها را قصر کنیم؟ گفت: نه، ولی تا عسفان و جدة و طائف (میشود نماز را قصر کرد) (التاخیص الحبیر (۴۶/۲)).

۳- ابن عمر و ابن عباس رضی الله عنهمان هنگام سفر در مسافت ۴ بُرد به بالا (یعنی بیشتر از (۸۸.۷۰۴) کیلومتر) نمازها را دو رکعت میخوانند و روزه را نمیگرفند.

ابن عمر هنگام رفتن به "ذات النصب" نماز را قصر کرد، و بین این مکان تا مدینه ۴ بُرد مسافت بود (فتح الباری (۲/۵۶۶).

در ضمن سفر باید سفر مباح باشد تا احکام سفر بر او تعلق گیرد.

در نتیجه کسی که مسافت بیشتر از (۸۸.۷۰۴) کیلومتر را طی کند احکام سفر به او تعلق می‌گیرد و میتواند روزه را بشکند و نمازها را قصر و جمع کند، ولی همانطور که بیان شد باید سفرش مباح باشد، ولی اگر مسافت طی شده کمتر از (۸۸.۷۰۴) کیلومتر باشد، احکام سفر به او تعلق نمی‌گیرد، و نمیتواند که روزه را بشکند و یا نمازها را قصر و جمع کند.

و نا گفته نماند که مسئله فوق الذکر یکی از آراء علماء در مورد مسافت قصر و جمع میباشد، و نظریه های دیگری نیز وجود دارد و علماء نزدیک به ۲۰ قول را در مورد مسافت قصر بیان کرده اند. که نسبت طولت کلام از ذکر آن جلوگیری مینمایم .

(ولی قابل تذکر است به مجرد که مسافر به حالت مقیم آید به گرفتن روزه آغاز و ایام قضا ع شده را قضائی بیاورند.)

حمل :

زنان که حامله اند و میدانند که به گرفتن روزه برای حمل و خود آن ضرر میرسد مکلف به گرفتن روزه نیستند.

ارضاع :

اگر زن شیرده گمان غالب کند که در صورت روزه گرفتن ضرر شدید به طفل وی خواهد رسید اجازه دارد روزه نگیرد. صرف قضای روزه بر آنها فرض است از انس بن مالک کعبی (رض) روایت شده که رسول الله علیه السلام فرموده است :

«إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ وَضَعَ عَنِ الْمَسَافِرِ الصُّومَ وَشَطَرَ الصَّلَاةَ وَعَنِ الْحِلْيَ وَالْمَرْضَعِ الصَّوْمَ»

«خداوند عزوجل برداشته از مسافر روزه و نصف نماز را وازن زن حامله و شیر ده روزه را»

(احمد ، ابو داود ، ابن ماجه ، ترمذی)

امام ابو حنیفه (رحمه الله علیه) میفرماید : اگر زنی حامله یا شیر ده از روزه گرفتن بترسد جایز است افطار کند فرق نمی کند که خوف او بر خودش و طفل اش ویا تنها بر خودش ویا تنها بر طفل اش باشد ، و در صورت که قدرت یافت صرف بر او قضا ع لازم است نه فیه ، همچنان پیغمبر روزه گرفتن در ایامی که قضا می کند بر او لازم نمی باشد. این حکم برای زنی که فرزند خود را شیر میدهد وزنی که برای شیر دادن اجیر شده فرقی ندارد زیرا اگر مادر طفل باشد شیر دادن به اساس دیانت بر او وجب است و اگر اجیر باشد شیر دادن به اساس عقد بر او واجب شده است .

حانض و نفاس :

زناتیکه به دوره حیض و نفاس باشند جواز ندارد که روزه دار گردند . اگر زن حانض وزنی که در نفاس است روزه بگیرند ، روزه آنها صحیح نیست ؛ چون یکی از شروط صحت روزه ، پاکی از حیض و نفاس است و بر آنها قضا واجب است .

در حدیث از بی بی عایشه (رض) روایت است : «كَنَا حِيْضُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ص) فَنُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصُّومِ وَلَا نُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ» «ما در زمان پیامبر صلی الله علیه وسلم به حیض می افتادیم ، به مادستور داده می شد که تنها روزه را قضا کنیم نه نماز را» (صحیح سنن الترمذی : ۶۳۰) ، (صحیح

مسلم : (سنن ابو داود ۲۵۹ و ۱/۴۴۶/۲۶۰) زن هر زمانیکه از دوره خلاص شدند به تجدید نیت به گرفتن روزه اقدام نمایند.

زنانه حانصه ونفساء روزه فوت شده شانرا بعد از رمضان قضا ع می آورند. اگر دوره نسانی اش قبل از فجر صورت گیرد میتواند اول نیت و بعداً به گرفتن روزه اقدام نماید واگر دوره نسانی آن بعد از فجر درست نبوده باید به قضا ع آن مباردت نماید. (قابل تذکر است آنده از زنانیکه مریض به جریان دم متداوم مبتلا اند (خارج از ایام حیض ونفس) میتوانند روزه بگیرند. وحتی نماز پنج گانه را بشرط آنکه برای هر نماز وضع جدگانه نماید، اداء نماید.

اگر زن فقط یک لحظه قبل از شام حیض یا نفساس ببیند روزه اش باطل گردیده وباید آنرا قطع کند. اگر خون حیض یا نفساس برای لحظه بی هم قطع شود برای روزه نیت کند هر چند غسل را کمی به تأخیر اندازد. تبصره : باید دانست اگر روزه انسان فاسد شود باید از خوردن ، نوشیدن وسایر شکننده های روزه به جهت احترام رمضان خود داری کند اما این حکم برای حانصه ونفساء تطبیق نمیشود بلکه بروی لازم است که خوردن ونوشیدن خود را از چشم مردم پنهان نماید.

شدت گرسنگی وتشنگی :

اگر روزه ء دار از شدت گرسنگی به خطر زندگی یا خطر فتور در عقل باشد میتواند روزه نگیرد .

ترس از هلاکت :

اگر به علت محنت ومشقت احتمال مردن ، یا ظالمی بر کسی جبر کند که اگر روزه گرفته تر خواهم گشت یا به سختی ترا لست وکوب خواهم کرد ویا یکی از اعضای بدن ترا قطع خواهم کرد ، اجازه است که روزه نگیرد.

بسی هوشی :

اگر بیهوشی بر کسی طاری گردد و چند روز دوام کند . در این صورت قضای روزه های که مانده واجب است .

جنون :

اگر جنون بر کسی طاری گشت واز آن هیچ وقت بهبود نمی یابد از گرفتن روزه معاف است ، قضا وفديه واجب نمی باشد ولی اگر بهبود یافت ، قضا بر وی واجب است.

تبصره :

اگر بیمار ومسافر با گرفتن روزه دچار مشقت نشوند ، روزه گرفتن بهتر است واگر دچار مشقت شوند بهتر آن است که روزه نگیرند. در حدیث شریف از ابو سعید خدری (رض) روایت است : «با پیامبر صلی الله علیه وسلم در ماه رمضان به جنگ با کفار رتفیم بعضی از ما روزه بودن وبعضی دیگر روزه نبودند بدون اینکه از همدیگر ایراد بگیرند ومعتقد بودند کسی که توانایی روزه دارد اگر روزه بگیرد بهتر است وکسی که توانایی روزه را ندارد بهتر آن است که روزه نگیرد» (مسلم ۱۱۱۶ / ۷۸۷/۶۹ -) ، (سنن الترمذی ۲/۱۰۸/۷۰۸)

حالاتی که شکستن روزه در آنها جایز است :

حمله ناگهانی مرض که خطر مرگ را دربر داشته باشد ویا حوادث ترافیکی توان با خطر باشد. اگر کسی ناگهان مريض شود ویا در صورتیکه روزه خود را نشکند خطر شد بیماری اورا تهدید میکند جواز دارد روزه خود را بشکند. اگر کسی را مار ویا گزدم گزید وضرورت به دوا باشد میتواند روزه خود را بشکند.

شرط روزه :

اول اسلام : یکی از شرایط روزه همانا مسلمان بودن است. کسانیکه از دین اسلام بر گردند روزه آنان باطل است ودر صورت رجعت دوباره به دین میبن اسلام میتوانند به قضا ع روزه اقدام نماید:

دوم نیت :

«**انما الا عمال بالنيات ، وبينما لكل امرٍ مانوي** »« قبول وصحت اعمال بانيات است ، پذيرش پيادash هر عمل بستگي به نيت آن دارد» معنای نيت اراده کردن در قلب مبياشد . روزه بدون نيت درست نمی باشد. روزه دار باید در شب (اغاز از غروب افتاب الى طلوع افتاب يا فجر) نيت روزه را بعمل ارد. محل نيت همان قلب است ضرورت نيست كه به زبان مباردت شود . نيت روزه ميشود از اغاز شهر رمضان اغاز والى اخير ماه رمضان ادامه يابد . ضرورت به تجدید همه روزه آن نيست . ولی اگر روزه به اثيریکی از عذر شرعی مقطوع گردد ضرورت است که به آغاز دوباره نيت روزه نيز تجدید يابد.(نيت به هر زبان که شخص میخواهد میتواند آنرا بجاء اورد. نيت تنها به الفاظی عربي شرط نیست.)

اگر شخصی در شب نیت میکند بگوید : «**وبصوم غد نویت من شهر رمضان**» (ومن نیت کردم برای فردا روزه ء ماه رمضان را) و شخصی که در روز نیت میکند بگوید : «**نويت وبصوم اليوم من شهر رمضان**» (من نیت کردم برای امروز روزه ء رمضان را) برای مسافر ضرور است که در رمضان نیت کدام روزه ء واجب را ننماید ، اگر نیت روزه ء فرض رمضان را کند یعنی روزه ء نفلی را در هر صورت درست است . **بسیکه روزه ء قضای رمضان** المبارک را میگیرد ضرور است که بطور معین نیت روزه ء فرض را بنماید . اگر شخصی در شب نیت روزه را فراموش کند و در روز بیادش آید ، در سه نوع روزه نیت کردن تا قبل از زوال آفتاب صحیح میباشد که عبات اند از : «**روزه رمضان المبارک ، روزه های نذر که روز یا تاریخ آن معین گردیده باشد ، روزه نفلی**» در چهار نوع روزه نیت کردن از غروب آفتاب تا طلوع صبح صادق ضرور بوده و پس از طلوع صبح صادق نیت کردن کافی نمی باشد و این روزه ها عبارت اند از : «**روزه قضایی رمضان المبارک ، روزه های نذر که روز و تاریخ آن معین نشده باشد ، روزه های کفاره ، روزه های قضایی روزه ء نفلی که پس از آغاز به علتی فاسد شده باشد .**» اگر شخصی در شب بنابر دلیلی اراده روزه گرفتن را نداشته و در صبح هم به فکر روزه نگرفتن باشد ، سپس قبل از زوال آفتاب فکر کند ترک روزه ء رمضان درست نیست و نیت کند روزه اش صحیح میباشد ، اما صبح چیزی خورده باشد ضروت به نیت نمی افتد .

فرایض روزه :

در روزه از نمودار شدن صبح صادق تا غروب آفتاب کناره گیری کردن از سه چیز فرض است : (امتناع از خوردن ، امتناع از نوشیدن ، امتناع از لذت جنسی)

سنن و مستحبات روزه :

سحری کردن اگر چه به دانه خر ما باشد ، خوردن سحری در اخیر وقت مستحب است طوریکه چیزی وقت به صبح صادق مانده باشد . نیت روزه ء در شب مستحب است ، عجله در افطار پس از غروب آفتاب تاخیر نکردن در افطار مستحب است . افطار یا آب و خر ما مستحب بوده . روزه دار باید در ماه مبارک رمضان از : غیبت ، سخن چیزی ، در غُویی ، غالمغال ، قهر و ظلم ، امتناع بعمل آرد .

وقت روزه :

وقت روزه فرضی و یا روزه شرعی ، به حکم قرآن از طلوع صبح صادق آغاز و تا غروب آفتاب ادامه می یابد . چنانچه در (آیه ۱۸۷ سوره بقره) آمده است : «**وَكُلُوا وَاشْرِبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ الْكَيْطَ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخِيطِ الْأَبْيَضِ لَأَسْوَدِ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْلَّيلِ** » (تا آن وقت بخورید و بنوشید که خط سفید از خط سیاه خوب نمایا ن و آشکار شود و باز روزه را تا اول شب به اتمام رسانید و آنرا بگیرید .) ولی در کشور هاییکه آبر الود اند و تعیین وقت در آن دشوار است فتوای علماء است که افطار به وقت محلی نزدیکترین کشور اسلامی صورت می پذیرد .

روزه گرفتن در شب جواز نداشته خداوند (ج) شب را برای استراحت افریده «**هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهارَ مِبْرَأً إِنَّ فِي ذَلِكَ لِايَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ**» (یونس آیه ۱۷۸)

سحری «پس شب» وا فطار :

پیامبر اکرم (ص) فرموده است : « سه امر از جمله اخلاق پیامبرانه میباشد : «**تاخیر در سحری ، تعجیل در افطار ، در نماز دست راست را بر جب گذاشتن** » پیامبر اسلام میفر ماید : «**سحری بخورید ، زیرا در خوردن سحری بر کت است : برای روزه گرفتن روز از خوردن سحری کمک بگیرید و برای قیام لیل (تهدج) از خوابیدن بعد از ظهر کمک حاصل کنید .** »

برای روزه دار مستحب است که با خرما تازه افطار کند و در صورت عدم موجودیت آن با آب افطار نماید و در زمستان میتواند با خر مای خشک و در صورت عدم موجودیت آن با آب افطار کند تا معده آمده گردیده و غذایی را که بعداً خورده میشود بتواند هضم نماید . پس از آنکه شخص با خر ما یا آب وغیره افطار کرد نماز شام را میخواند و بعد از آن غذا میخورد و پیامبر (ص) فرموده است : «**إِذَا أَفْطَرَ أَحَدُكُمْ فَلَيَفْطُرْ عَلَىٰ تَمَرٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلَيَفْطُرْ عَلَىٰ مَاءِ فَاتَّهُ طَهُورٌ** »

« چون افطار کند یکی از شما پس افطار کند با خر ما ، پس چون نیافت پس افطار کند با آب زیرا پاک کننده است » (متفق علیه) برای روزه دار عجله در افطار و تاخیر در سحری افضل میباشد زیرا پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است : «**لَا تَزَالَ أَمْتَى بَخِيرًا مَا أَخْرَوْا السَّحُورَ وَعَجْلُوا الْفَطُورَ** » همیشه امت من به خیر باشند تا وقتیکه به تاخیر اندازند سحری را وشتاب کنند در افطار .

دعای افطار :

«**اللَّهُمَّ لَكَ صَمَتْ وَعَلَى رِزْقَكَ افْطَرْتَ** » (خداوند ! من برای تو روزه گرفتم و از رزقی که تو نصیبم کرده ای افطار نمودم) (روای حدیث شریف : ابو داود) و یا این دعا : «**بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، اللَّهُمَّ لَكَ صَمَتْ وَعَلَى رِزْقَكَ افْطَرْتَ وَعَلَيْكَ تُوَكِّلُ سَبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ، تَقْبَلْ مِنِّي ، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ** »

دعا بعد از افطار :

«ذهب الظماء وابتليت العروق وثبت الاجر ان شاء الله» (تشنگی زايل شد، رگ ها سیراب گشت، واگر خداوند خواست اجر نيز خواهد رسيد). (روای حديث شریف : ابوداد).

شواب افطار دادن :

اگر شخصی به روزه دار افطار دهد انقدر اجر وثواب کمایی می کند که نصیب روزه دار میشود ، هر چند افطاری مذکور چند لقمه نان یا يك خر ما باشد. بیانبر (ص) فرموده است : «شخصی که روزه داری را افطاری دهد او را اجر وثواب مانند روزه دار است» (بیهقی).

امور باطل کننده روزه :

در باب مبطلات روزه آمده است : هر آنکسیکه بدون عذر شرعی روزه را بخورد ، اگر تمام عمر روزه هم بگیرد ثواب انروز را بست خواهد اورد.

امورکه روزه را باطل می سازد عبارتند از :

۱- جماع در روز .

۲- انزال منی بشکل عمدى . (ولی اگر انزال درخواب صورت گیرد روزه اش فاسد نمی گردد.)

۳- رسیدن چیزی (جامد باشد ویا مایع) به معده بطور عمدى باشد ویا غیر قصدی .

۴- استعمال سگرت ویا سایر دخانیات.

۵- گرفتن دوا از همه طرق موصوله به معده .

مکروهات روزه

اموری که روزه را مکروه می سازد عبارتند از :

لب زدن ویا در دهن گرفتن لب زن ویا بر亨ه ملاعبة کردن هر چند خطر انزال وجماع هم نباشد مکروه است. انجام اموری که اندیشه انسان را انقدر ضعیف سازد که موجب شکستن روزه شود مکروه است. بیش از ضرورت شستن دهن ویینی. بدون دلیل لعب دهن را جمع کردن و آنرا فرو بردن. اظهار بی قراری ، اضطراب واضمحلال. به غسل ضرورت داشته و موقع آن نیز میسر باشد ، اما بدون دلیلی تأخیر کرده وبعد از صبح صادق غسل کند.

چیز های مانند پودر دندان ، کریم دندان ، زغال وغیره را در دهن نگهداشت و آنرا با دندان فشار دادن. غیبت کردن ، دروغ گفتن ، دشنام دادن ، غالمغل ، لت وکوب نمودن و بر کسی ظلم کردن. قصداً گرد و غبار را در حلق جمع کردن روزه را مکروه می سازد.

قضاء روزه :

معنای قضاء عبارت از يك روز روزه گرفتن بعد از ماه رمضان بجای يك روز روزه يى که در ماه رمضان باطل گردیده ، میباشد. قضاء روزه میشود در ایامی که گرفتن روزه در آن من نوع نباشد صورت گیرد. قضاء روزه را الى اغاز ماه مبارک سال نو میتواند بجا اورد. قضا روزه میتواند پی در پی ویا متفرق صورت گیرد.

کفاره چیست ؟

کفاره عبارت از جزای شرعی میباشد که خداوند سبانه تعالی آنرا بر کسیکه بعضی از جرایم از او سر زند تعین فرموده است مانند وجوب کفاره بر قاتل یا کسیکه سو گشش را می شکند. کفاره بر روزه دار وقتی واجب میشود که عمدآ روزه خود را فاسد نماید مثلاً اینکه جماع کند. کفاره دو ماه روزه پی درپی را میگویند ، در صورتیکه در این دو ماه رمضان وروزه هایکه روزه در آن منع گردیده است نباشد. اگر به گرفتن دو ماه روزه نیز قادر نبود ، به شصت مسکین طعام دهد. کفاره در روزه فرضی بوده در فساد روزه غير رمضان کفاره وجود ندارد ، اگر چه قضای رمضان هم باشد. دادن طعام به ۶۰ مسکین ، فقیر ، محتاج ، نه برای کسانی که نفقه ایشان بر او فرض باشد (مانند پدر ، مادر ، زن) همچنان میشود مقدار طعام را به پول نیز تادیه گرد و همچنان میتوان همان مسکین را برای ۶۰ روز کامل طعام داد. (طعام شامل نان چاشت ، شب ونان صبح میگردد).

فديمه :

اگر زن حامله وشیر ده توانایی روزه گرفتن را نداشته ویا از آسیب دیدن کودکشان بیم داشته باشند ، میتوانند روزه نگیرند ولی باید فدیه بدهند و لازم نیست روزه را قضا کنند.

از این عباس روایت است : «رخص للشيخ الكبير والجوز الكبيرة في ذلك وهم يطبقان الصوم أن يفطر إن شاء ، ويطعم كل يوم مسكتنا ، ولا قضاء عليهم ، ثم نسخ ذلك في هذا الاية « فمن شهد منكم الشهر فليصمها » وثبت للشيخ الكبير والعجوز الكبير إذا كان لا يطبقان الصوم والجلبي والمرضع إذا خافتاً أفترتا ، وأطعمتا كل يوم مسكتنا» به پیر مرد وپیر زنی که توانایی روزه گرفتن را دارند اجازه داده شد تا اگر خواستند روزه نگیرند وبه بدل هر روز ، مسکینی را غذا بدهند» وقضای روزه بر آنها لازم نیست ، سپس ؛ این حکم با آیه «فمن شهد منكم الشهر فليصمها » نسخ شد ولی (آن حکم) برای پیر مرد وپیر زنی که توانایی روزه گرفتن را ندارند ثابت مانده است.

همچنین زن حامله و شیر ده ای که (بر حال خود یا طفول خود) بیم دارند می توانند روزه نگیرند و به بدل هر روز، یک مسکین را طعام دهند «(بیهقی : ۴/۲۳۰)

همچنین از این عباس روایت است: «إذا خافت الحامل على نفسها ، والمرضع على ولد ها في رمضان قال : يفطران ، ويطعمان مكان كل يوم مسكونا ، ولا يقضيان صوما »«اگر زن حامله از ضرر به جان خود وزن شیر ده از ضرر به طفلش بیم داشت ، می توانند روزه رمضان را نگیرند و به جای هر روز مسکینی را طعام دهند و قضای روزه بر آنها لازم نیست» (صحيح البانی در کتاب الارواه) (۴/۱۹) این حدیث را به طبری (۷۵۸) نسبت داده و گفته است : سند آن به شرط مسلم صحیح است)

مقدار طعام واجب : از انس بن مالک روایت است : «أنه ضعف عن الصوم عاماً فصنع جفنة ثريد و دعا ثلاثين مسكوناً فأشبعهم» او سالی دچار ضعف شد بطوریکه نتوانست روزه بگیرد ، پس کاسه ای ترید گوشت درست کرد و سی مسکین را دعوت و آنها را سیرکرد «(الارواه) (۴/۲۰) ، (دارقطنی :

(۲/۲۰۷/۱۶)

تصریه :

فديه شامل ، طعام ، غله ، وقيمت آن هم ميگردد ، مقدار فديه به اندازه صدقه فطر است . ولی اگر شخص از مرض بھبود يابد ، قضائی روزه فوت شده بر او واجب است ، خداوند پاک در مقابل فديه او اجر وثواب نصيب اش ميگردداند . در غذا دادن (صبح و شام) معیار حد وسط غذایی میباشد که خود شخص در زندگی عادی خویش میخورد .

مساوات میان «گناه» و «کفاره یا جزا»

باید گفت که منظور از مساوات میان «گناه» و «کفاره یا فديه» مساوات عددی نیست ، بلکه کیفیت عمل رانیز باید در نظر گرفت خوردن یک روزه ما مبارک رمضان با آن اهمیت که دارد ، جزا اش یک روز کفاره نیست بلکه باید آن قدر روزه بگیرد که به اندازه احترام آن یک روز ماه مبارک شود ؛ به همین اساس است که کفاره گناهان در ماه مبارک رمضان بیش از سایر ایام است وثواب اعمال نیک هم بیشتر از سایر روز ها است .

ماه مبارک رمضان و نزول قرآن

«إنا آنزلنَهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كَانَا مِنْذَ رِينٍ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ» (سوره دخان آیات ۳ و ۴) (ما رمضان را در شبی مبارک نازل نموده ایم زیرا همواره هشدار دهنده و اندازه کننده بوده ایم . در آن شب مبارک هر امری طبق حکمت خداوند تنظیم می شود .)

مبارک :

از ماده برکت گرفته شده است . یعنی شب پر از رحمت ، شب بسیار مفید و سودمندی ، که در آن فراخی و زیادی نعمت و روزی وجود میداشته باشد . همچنان خداوند پاک میفر ماید : «شهر رمضان الذى انزل فيه القرآن» (ماه رمضان ماه است که در آن قرآن فرود آورده شده است .)

بنآ حکم مطلق همین است که شب قدر در ماه مبارک رمضان است . شبی است که در آن قرآن عظیم الشان که مبدأ تمام خیرات و برکات و سرچشمہ تمام نیکی ها و خوبی هاست ، نزول یافته است . شب قدر ، شبی است ، که مقدرات جهان بشریت با نزول قرآن در آن استحکام می پذیرد و مشخص می گردد .

تفسرین اسلام نزول قرآن را بردو قسم :

۱ - نزول دفعی و کلی

۲ - نزول تدریجی تقسیم مینمایند :

نزول دفعی یعنی قرآن بطور کامل در شب قدر بر قلب رسول اکرم (ص) نازل گردیده است و نزول تدریجی عبارت از نزولی است که : قرآن در مدت بیست و سه سال به تدریج و به مناسبت ها وطبق رویداد ها بر پیغمبر اسلام محمد صلی الله علیه وسلم نزول یافته است .

ليلة القدر :

«إنا آنزلنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا ادْرَاكَ مَا لِيَلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنَ الْفَ شَهْرٍ» (به تحقیق ما فرود آوردهیم قرآن را در شب قدر و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست شب قدر ، شب قدر بهتر است از هزار ماه (خداوند پاک میفر ماید : «شهر رمضان الذى انزل فيه القرآن» (ماه رمضان ماه است که در آن قرآن فرود آورده شده است . (سوره بقره آیه ۱۸۵) ودر سوره قدر میخوانیم :

«إِنَّا آنزلنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» (ما آن را در شب قدر نازل گردیم) بنآ حکم مطلق همین است که شب قدر در ماه مبارک رمضان است .

معنای قدر :

قدر به معنای اندازه کردن ، معین نمودن و فیصله کردن آمده است . یعنی لیلۃ القدر شبی است که خداوند متعال در آن هر چیزی را صحیحاً اندازه می نماید . وقت آنرا تعیین می کند و احکام را نازل می فرماید و تقدیر هر چیزی را مقرر می نماید .**فیها یفرق کل امر حکیم . امراً من عند الله ...»** «فیصله کرده میشود هر کار استوار آن ، فرود آوردمی آنرا به وحی کردن از نزد خویش .**«الدخان آیات ۴ و ۵**

لیلۃ القدر در کدام یکی از شب های رمضان میباشد :

حضرت ام المؤمنین عائشہ(رض) می گوید : که پیامبر فرموده است : «لیلۃ القدر رادر ده شب آخر رمضان در شب های طاق جستجو کنید .**(روایت حدیث شریف بخاری)** ولی به هر حال برای مسلمانان بهتر این است که هر شب ماه مبارک را به احتمال این که شب قدر باشد ، به عبادت و قرات قرآن و دعا بگذراند و دعا خویش را منحصر به سه ویا چهار شب ویا هم شب های طاق نسازند .

دعای لیلۃ القدر :

بی بی عایشه (رض) می گوید : که به پیامبر (ص) عرض کرد که ای پیامبر خدا ! اگر من در بیام که کدام شبی لیلۃ القدر است که در این شب به خداوند (ج) چه دعا کنم : فرمود بگو : **«اللهم إنك عفو كريم تحب العفو فاعف عنّي»** «خداوند ! تو بسیار عفو کننده و بسیار صاحب کرمی ، عفو نمودن را می پسندی ، پس خطاهای مرا عفو کن » .

ای خواجه چه جوی از شب قدر نشانی
هر شب ، شب قدر است اگر قدر بدانی

«سعده شیرازی»

ارمغان های رمضان :

تلاؤت ، تعلیم و تعلم قرآن مجید ، تحقیق و تتبع در امورات و عرصه های اسلامی و آشنایی با سیرت پیامبر اسلام و صحابه کرام و تاریخ اسلامی ، اقامه نماز ها ، وادای تراویح با ختم قرآن عظیم الشان ، عادات به نوافل و نماز های سنتی ، افزایش صدقات ، اتفاق و تقویت روح گذشت و احسان ، صله رحمی و رسیدکی به خویشاوندان ، دعا و نیایش بیشتر ، امر به معروف و نهی از منکر ، توبه و بازگشت از لغزشها و گناهان ، ماه رمضان ، ماه بازگشت به زلال طبیعت و فضای پاکیزه فطرت و تمرین آزادگی از «خور و خواب و خشم و شهوت » است .

ماه رمضان هزاران گوهر گرانبهای انسانها به انسانها هدیه کرده و می کند ، ولی سه گوهر « آزادی » ، «اگاهی » و « عشق الهی » از در خشانترین هدیه های این ماه بشمار میروند . روزه انسان را از سلطه هوسها ، و نیاز های کاذب ، و تحلیلی و افراط در نیاز های واقعی ، از ازد می کند و به انسان « آزادی اراده » می بخشد . انسان در سایه رمضان با « معارف عالی قرآنی » آشنا می شود و با بهترین رهنمود های زندگی انس می گیرد . دستیابی به سعادت جاویدانی و رهایی از همه رنجهای دنیوی و آخری ، بدون « گوهر تقوا » مقدور نیست و رمضان مبارک این گوهر آسمانی را به روزه داران می بخشد . پاسداری و نگهبانی از این « گوهر آسمانی » نیاز به هوشیاری ، مراقبت و همکاری همگانی دارد .

۱ همیت روزه در تناسب با نماز :

زن در حال حیض و نفاس هم نماز و هم روزه را ترک میکند ، ولی بعد از مریضی فقط روزه را قضاء می اورد . ویا اگر کسی علناً نماز نخواهد ، حد شرعی ندارد ، ولی اگر روزه را علنى بخورد حد بر او جاری می شود . همچنان خداوند پاک فرموده است : (انا اجزی به) یا (انا اجزی به) یعنی من پاداش روزه را می دهم ، یا من پاداش روزه را روز دار هستم در حالی که در باره نماز چنین چیزی نفرموده است .

فسقه و حکمت فرضیت سی روزه در یک سال :

روایت است زمانیکه حضرت آدم (علیه السلام) در جنت از درختی که از آن منع شده بود ، به اندازه از آن تناول کرده بود ، که تا په سی روز غذا آن در شکمش وجود داشت ، به همین اساس خداوند پاک بر بندگان و فرزندان حضرت آدم تا روز قیامت سی روز روزه را در یک سال فرض نموده است . پیام رمضان به روزه داران :

جلای ذهن و صفاتی ضمیر توان با کار و تلاش و اهنجک «قرب جویی» در استفاده از انوار رمضان و انعکاس فروع آن نقش فروان دارد . پیغمبر اسلام میفرماید : «رمضان را بخاطر آن رمضان مسمی نمودند که : در آن گناهان مسی سوزند ، دروازه های آسمان در اولین شب رمضان به روی روزه داران گشوده میشود و تا آخرین شب آن باز می باشد ». ماه رمضان ماه دعا ، ماه نیایش ، ماه ایمان و آگاهی از آزادی است ، ماه رمضان ماهی است که

برای انسان درس سازندگی ، رمز مقاومت و پایداری ، رمز صبر و تحمل ، رمز سعادت و نیک بختی را می آموزند .

پیام رمضان پیام تقوا و پیر هیز گاری پیام نوسازی معنوی و فر هنگی است. پیام ماه رمضان پیام خوش رفتاری، پیام عفو و گذشت است. پیام رمضان، پیام آزادی از عادت هاست، رمضان ماهی است که انسان را از زنجیر اعتیاد، عادتها خوردنی، خواندنی، شنیدنی، نوشیدنی، دیدنی رها می بخشد. پیام رمضان پیام بیداری از خواب غفلت و رهایی انسان از دام شهوت است، پیام رمضان پیام اگاهی از عرفان و عروج بشریت است.

ماه رمضان ماه تنظیم جهت گیری انسان و تقویت ایمان و تحکیم برادری بر محور قرآن است. پیام رمضان پیام سلامتی، پیام دوستی، پیام اخوت، پیام امنیت، وایمان، و در نهایت پیام آزادی میباشد. ماه رمضان ماه توبه است توبه از «رقابت» ها و «حسادت» ها است.

ماه توبه از بدگمانی ها نسبت به مؤمنان و حسن ظنی که در حق کفار و منافقان نشان دادیم. بلی ماه رمضان ماه بازگشت به قرآن و تنظیم کامل افکار و اخلاق و رفتار انسان. پیام رمضان، پیام تقوا و پارسایی وندای بلند نو سازی معنوی و فرهنگی است. پیام رمضان، پیام آزادی انسان از زنجیر غرانز و هوسهای شیطانی و به بند کشیدن شیاطین، توسط فرشتگان الهی است.

نکات ذیل برای اگاهی مسائل روزه بی نهایت مهم است

انصراف از تصمیم روزه :

اگر روزه دار از تصمیم روزه خویش در روز روزه منصرف شود. در صورتیکه افطار هم نکند، روزه آن فاسد میگردد.

اهانت و توهین به روزه :

اگر کسی بدون عذر شرعی روزه را بخورد، به ماه مبارک رمضان توهین شمرده میشود کنهکار بوده قضاۓ وکفاره آنرا باید بپردازد. ولی اگر اهانت در یک روز چند بار تکرار گردد، قضاۓ روزه را ب جاء او رد وکفاره تکرار نمی کردد.

استعمال سرمه و قطره چکان :

استعمال سرمه (اگرچه سیاهی آن در بلغم هم دیده شود) و یا قطره چکان چشم، وادویه جلدی و مرحم باب زخم، بدن خود را به تیل چرب گردن، استعمال گیل موی واستعمال عطریات و خوش بوی، روزه را فاسد نمی سازد.

در کتب احادیث آمده است: که در ایام ماه مبارک رمضان یکی از صحابه که از درد چشم سخت می نالید نزد آنحضرت (ص) آمد. و برای احضارت گفت: که چشم سخت درد میکند اجازه دارم که سرمه استعمال نمایم، احضارت در جواب اش گفت: بلی میتوانی سرمه را استعمال نمایی. همچنان در حدیث از ام المؤمنین عاششه (رض) روایت گردیده است: «أن النبي (ص) اكتحل في رمضان وهو صائم» «پیامبر اسلام (ص) سرمه کرد در رمضان در حالیکه روزه بود.» (روای حدیث ابن ماجه) هکذا باید گفت که چشم منفذ برای معده نمی باشد. ولی برخی از فقهاء به این نظر اند که بهتر و احسن است که استعمال همچو اشیاء در شب صورت پنداشته باشد.

گرفتن ناخون و استعمال مواد بر آن)

رنگ ناخون و استعمال آرایش برای زنان (روزه را فاسد نمی سازد).

تبصره :

استعمال خوش بوی، چرب کردن موی سر و پوست، استعمال قطره و ترزیق امپول چون دلیل بر تحریم آنها در شرع وجود ندارد. پس استعمال آن در روزه مباح میباشد.

زرق یا پیچکاری :

زرق یا «پیچکاری» و انواع واکسین که در عضله باشد و یا ورید خون باشد و یا گلو کوز (مطابق فنای علمای دیوبند هندوستان و جامع الازهر مصر) روزه را فاسد نمی سازد.

ولی نقطه قابل دقت و توجه آنست که اگر این پیچکاری یا واکسین «به منظور تغذیه صورت گردید، و روزه دار را از آب و خوراک بی نیاز سازد و هدف از آن تغذیه و احسان نکردن گرسنگی باشد، این نوع پیچکاری روزه را باطل می سازد. بنابراین گفته میتوانیم هر چیزی که به نوعی کار تغذیه را انجام دهد شکننده ای روزه محسوب می شود.

اما اندده از پیچکاری های که: کار تغذیه را انجام نمی دهند و انسان را از آب و از خوراک بی نیاز نمی سازند، این نوع پیچکاری ها روزه را باطل نمی سازد، چون نصوص شرعاً شامل آن ها نمی شود، نه به اعتبار الفاظ و نه به اعتبار معانی، و حتی اگر آمپول بی حسی ندان نیز باشد باز هم روزه را باطل نمیکند زیرا بمعنای خوراک

و آشامیدنی نیست. پس این نوع پیچکاری ها نه خوراک هستند نه آب و نه در معنای آب و خوراک. اصل صحت روزه است مگر آنکه دلیل فساد آن به اثبات بررسد که در این جا به اثبات نرسیده است.
همچنان پانسمان کردن زخم ها روزه را باطل نمی کند. ولی اگر زخم عقیق در شکم که دوا به معده بررسد، در این صورت روزه می شکند.

حجامت :

حجامت یا خون گرفتن (از سرویا هر عضو دیگر بدن به قصد علاج در مضان) روزه را فاسد نمی سازد.

از این عباس (رض) روایت است : «**احتجم النبي (ص) وهو صائم**»

(بیامبر صلی الله علیه وسلم در حالی که روزه بود حجامت کرد) (صحیح سنن ابو داود : ۲۰۷۹) ،
(صحیح امام بخاری : ۴/۱۷۴/۱۹۳۹) ، (سنن ابو داود : ۴۹۸/۲۳۵۵/۶)

ولی اگر بیم ضعف وسستی وجود داشت، حجامت مکروه است:

از ثابت بنانی روایت است «**سئل انس بن مالك أكتنم تكرهون الحجامة للصائم؟ قال: لا، إلا من أجل الضعف**» « از انس بن مالک سوال شد آیا شما حجامت را برای روزه دار مکروه می دانستید؟ گفت نه ، مگر به خاطر ضعف وسستی » (صحیح امام بخاری : ۴/۱۷۴/۱۹۴۰)

غسل جنابت و یا غسل تبرد:

غسل جنابت و یا غسل تبرد از گرمی ، اگر روزه دار در ایام روزه غسل نماید ، ویا بخاطر دفع برودت هوای گرم را اشتباق نماید روزه اش فاسد نمی گردد.

در حدیث شریف از ابو بکر بن عبد الرحمن روایت است : «**رأيت النبي (ص) يصب الماء على رأسه من الحر وهو صائم**» « دیدم پیامبر (ص) را که می ریخت آب را بر سر خود از گرمی در حالیکه روزه دار بود . » (سنن ابو داود : ۲۰۷۲ ، و عنون المعبدو : ۶/۴۹۲/۲۳۴۸)

همچنان اگر روزه دار برای دفع تشنگی غسل نماید، در صورتیکه آب به معده او داخل نگردد ، روزه اش فاسد نمیگردد.

حکم بوسه کردن در روزه :

از ام سلمه رضی الله عنہ روایت شده است : «**أن النبي (ص) كان يقبل وهو صائم** » (بیامبر صلی الله علیه وسلم بوسه میکرد در حالیکه روزه می بود) متفق عليه.

از عاشه (رض) روایت شده است که : «**كان رسول الله (ص) يقبل وهو صائم ويباشر وهو صائم ولكنه كان املأكم لاريه** » پیامبر اسلام (ص) می بوسید در حالیکه روزه می بود و مباشره میکرد در حالیکه روزه می بود اما بود مالک ترین شما حاجت خود را . (فتح الباری : ۴/۱۴۹/۱۹۲۷) ،
(صحیح مسلم : ۱۱۰۶ - ۶۵ - ۲/۷۷۱)

در مورد این که بوسه روزه را باطل نمی سازد ، هیچگونه اختلاف نمی باشد . ولی اگر این بوسه ، هدف و مقصود روزه را برای روزه دار متزلزل سازد فقهاء نظریات خاص خویش را در مورد ابراز داشته اند . که توجه شمارا به حدیث متبرکه که از ابی هریره (رض) روایت گردیده است جلب مینمایم :
ابی هریره (رض) فرموده است : «**أن رجلاً سأل النبي (ص) من المبشرة للصائم فرخص له و آتاه آخر فنها عنها، فإذا الذي رخص له شيخ وإذا الذي نهاد شاب** » (مردی پرسید از پیامبر (ص) از مباشرت روزه دار پس رخصت داد اورا و آمد مرد دیگری پس منع کرد اورا از آن . پس کسیکه رخصت داد او را پیر بود و کس که منع کرد اورا جوان بود . (ابو داود)
فقهاء میگویند برای کسیکه پیامبر صلی الله علیه وسلم بوسه را جایز دانسته ، آن شخص ، شخص پیر بود و برای آن کسیکه آنرا از بوسه نهی فرمود آن شخص ، شخص جوان بود . پادر نظر داشت همین تعبیر ها از حدیث متبرکه برخی از فقهاء بوسه را برای پیر ها جواز شمرده و برای جوانان و یا کسانیکه قدرت اداره خود را ندارند جایز نه شمرده اند.

اما در مورد ملاعبه با همسر هنگام روزه ، در صورتیکه جماع و یا انزال منی صورت نگیرد اشکالی ندارد ، طوریکه در حدیث متبرکه از عائیشه رضی الله عنہا روایت شده است که گفت : «**بیامبر صلی الله علیه وسلم هنگام روزه (زنش) را بوسه میداد و ملاعبه میکرد** » (صحیح بخاری ۱۹۲۷ و صحیح مسلم ۱۱۰۶) ، لذا ملاعبه بین زوجین هنگام روزه جائز است ولی بشرطی که زوجین متاکد باشند که این ملاعبه شان به جماع منجر نشود و یا منی انزال نشود و گرنه اگر در برابر شهوت ضعیف باشند این امر برای آنها جائز نیست و باید دوری کنند زیرا

ممکن است منی انزال شود و روزه شان باطل شود و یا به جماع منجر شود که کفاره روزه دو ماه پی در پی بر آنها واجب میگردد.

ابن قدامه در کتاب "المعني" گفته است : کسی که به همسرش بوسه میزند از سه حالت خارج نیست:

۱- منی انزال نشود، که در اینصورت بدون خلاف اهل علم روزه باطل نمیشود.

۲- منی انزال شود، که در اینصورت بدون خلاف اهل علم روزه باطل میشود.

۳- مذی خارج شود، که نزد امام احمد بن حنبل و امام مالک روزه باطل میشود و نزد امام ابو حنیفه و امام شافعی و حسن و شعبی و اوزاعی روزه باطل نمیشود زیرا در خروج مذی غسل واجب نیست، و این قول (یعنی عدم بطلان روزه هنگام خروج مذی) راجح میباشد.

و ابن تیمیه نیز قول عدم بطلان روزه هنگام خروج مذی را ترجیح میداند و میگوید هیچ دلیلی از شریعت بر بطلان روزه هنگام خروج مذی وجود ندارد و در شرع برای باطل شمردن روزه نیاز به دلیل است ولی دلیلی نیست.

نتیجه کلی :

بوسه برای روزه دار خواه جوان باشد یا پیر مباح است ، وفرق میان بوسیدن رخسار ، دهن ، لمس توسط دست و معانقه وجود ندارد البته این اباحت برای کسانی میباشد که میتواند خود را اداره کند .
اما اشخاصی که میدانند بدین ترتیب شهوتش به حرکت در آمده یا خوف جماع یا انزال وجود داشته باشد ، طوریکه احناف وشوافع هر دو در مورد متفق القول اند اینکار برای روزه دار مکروه است .
باید بدانیم که شب دراز بوده و مسلمانان در روزه رمضان مانند سانر ایام در عمل مداوم میباشد ، واحتمال اینکه همچو کار منجر به انزال ووقوع آنچه که در شریعت مکروه است نگردد بهتر خواهد بود ، در ماه مبارک رمضان اصلاً دست به چنین کاری نز نند .

استنتاج فقهی :

با همسر خود یکجا ء خوابیدن ، ملاعنه کردن وبوسه وکnar ، تازمانیکه خطر انزال منی ویا وقوع جماع نباشد ، همه درست است.(ولی اگر به بوسه کردن ویا لمس ویا جماع در غیر فرج ودب انزال گردد ، روزه اش فاسد گردیده ، بر آن قضا ء واجب میشود ، نه کفاره .)

استمناء :

استمناء آنست که عمد آبایست یا هر وسیله دیگر منی از بدن بیرون آورده شود . همچنان سبب استمناء اگر بوسیدن باشد یا به آغوش گرفتن اگر انزال صورت گیرد روزه باطل میشود ، اما اگر انزال به مجرد فکر یا نظر صورت گیرد روزه باطل نمی گردد و حکم مذی نیز چنین است .
بدین عضو مخصوص زن ویا تفکر در امور جنسی انزال شود روزه اش مکروه نمیشود .
احتلام در روزه : بدین خواب یا احلام واحتلام شدن در خواب ، روزه را فاسد نمی سازد . اگر کسی در روز رمضان در خواب محتم شود ، و منی هم از او بدون اختیار خارج گردد روزه اش فاسد نمی شود . ولی اگر منی به سبب بوسیدن ، میابرده یا تفکر طولانی خارج گردد روزه اش فاسد شده وقضا بر او هم لازم میشود .
کسی که در شب جماع نموده و تاروز غسل نکرده روزه اش فاسد نمی گردد ، زیرا غسل امر یست که به انزال واجب شده است ، میدانیم که اگر روزه دار در روز محتم شود غسل بروی لازم بوده و روزه اش فاسد نمی گردد پس کسی که در شب انزال شده وبعد از صبح بیدار گردیده روزه اش إن شاء الله صحیح است .

پاد فرا موشی :

اگر روزه به پاد شخص نباشد ، واز روی فراموشی چیزی بخورد ، ویا هم با همسر خود جماع کند ، تا جانیکه از روی فراموشی نان شکم سیر هم خورده باشد روزه اش نمی شکند ، مکروه هم نمی شود .
داخل شدن گردد و خاک ویا گرد ویا خاک ویا دوابی اختیار از حلق فرورود ، در صورتیکه عمدی نباشد روزه ، مکروه نمیشود .

داخل شدن آب در گوش :

اگر آب در گوش داخل شود و از روی قصدی هم باشد روزه مکروه نمیشود .

حکم غذای باقی مانده در لای دندان ها :

اگر پارچه غذای باقی مانده در لای دندان ها در صورتیکه مقدار آن از دانه نخود کمتر باشد واز حلق پائین رود ، روزه فاسد نمیگردد .

قی و استفراغ در ماه مبارک رمضان :

اگر شخصی بی اختیار قی کند ، هر چند که قی پردهن باشد بیشتر ویا کمتر باشد و حتی اینکه بخش آن دوباره از حلق پائین رود ، روزه مکروه نمیشود .
اگر قی بصورت قصدی هم صورت گیرد ، در صورتیکه پردهن نباشد باز هم روزه اش نمی شکند و مکروه هم نمیشود .
ولی اگر قی قصدی ودهن پر باشد ، روزه اش فاسد ، باید قضا ء بیاورد .
در حدیث شریف امده است : « من ذرעה فلیس عليه قضا ومن استسقا ء فلیقضن »
« هر کسی که قی براو غالب شود پس بر او قضا نیست و هر کس که عمدآ قی کند پس قضا نماید .» (احمد ، ابو داود ، ترمذی ، این حبان ، دارقطنی و حاکم)

استعمال مسوک :

استعمال مسوک برای روزه دار و غیر روزه دار در تمام اوقات مستحب است و همین برای روزه دار، قبل از زوال و بعد از آن جایز است. به دلیل حدیث عامر بن ربيعه «رضي الله عنه» که در سنن آمده است: **رأيُّ رسول الله ما لا أحصي يتسوئُك وهو صائم مسند أحمد (٤٤٥/٣)، أبو داود (٢٣٦٤)، ترمذی (٧٢٥)** «چنین بار که نمی توانم آن ها را بشمارم مرتب می دیدم که پیامبر صلی الله علیه و سلم در حال روزه مسوک می زد.»

در اینجا این صحابی مشخص نکرده است که آیا قبل از زوال ایشان را در حال مسوک دیده است یا بعد از آن، بلکه مطلاقاً مسوک زدن ایشان را روایت کرده است. ولی به احتمال غالب ایشان را بعد از زوال دیده نماز ظهر و عصر بعد از زوال هستند، و از آن جا که رسول الله صلی الله علیه و سلم مسوک را برای نماز تأکید کرده احتمال می رود که برای نماز ظهر و عصر مسوک می زده است.

اما آنان که مسوک را بعد از زوال مکروه دانسته اند از این حدیث استدلال کرده اند: **إِذَا صُمِّنَ فَاسْتَأْكُوا أَوْلَ النَّهَارَ وَلَا تَسْتَأْكُوا آخِرَهُ بِيَهْقِي در الکبیر (٨١٢١، ٨١٢٠)**

هر وقت روزه گرفتید در ابتدای روز مسوک بزنید و در آخر آن مسوک تزندید.

حدیث مذکور ضعیف و غیر قابل استدلال می باشد. اینان همچنین از گفتار پیامبر صلی الله علیه و سلم استدلال می کنند که فرموده است: **لَخَلْفُ فِيمَ الصَّائِمِ أَطْبَقُ عَنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمَسْكِ** (متفق علیه)، یعنی: «بوی دهان روزه دار نزد الله تعالى از بوی مشک خوشبوتر است.»

روش استدلال اینها بین صورت است که چون مسوک بوی دهان را تغییر می دهد، از زدن مسوک خود داری نمود. این توجیه نادرست است، زیرا مسوک بوی مخصوصی را که در اثر روزه به وجود می آید از بین نمی برد، زیرا بوی دهان در اثر عدم رعایت بهداشت دهان و دندان نیست، بلکه نشأت گرفته از معده می باشد، و با خالی بودن معده از خوراک بد بویی از دهان خارج می شود و این بو از نظر مردم ناپسند است ولی از نظر خداوند بسیار دوست داشتنی و پسندیده است. پس مسوک بوی دهان روزه دار را از بین نمی برد بلکه صرفاً دندانها را تمیز نموده و بد بویی دندانها را از بین نمی برد نه بویی را که از معده بیرون می آید.

اگر در وقت مسوک زدن و غیر مسوک کردن دهن خون شود و بالعاب دهن از حلق پایین رود، اما مقدار آن از لعاب دهن کمتر بوده وطعم آن در حلق احساس نشود روزه را نمی شکند.

چشیدن طعم اشیاء :

چشیدن طعم اشیاء، با دهن نرم کردن وجودین یکنوع چوبیکه بوسیله آن دندانها را پاک میکند، البته بدون مسوک روزه را مکروه میگرداند.

نرم کردن وجودین نان :

برای زن جویدن و نرم کردن طعام به طفلش، مکروه بوده ولی در صورتیکه چاره ای دیگر وجود نداشته باشد، روزه اش مکروه نمیگردد.

کشیدن نصوار و سیگرت در ماه مبارک رمضان :

کشیدن نصوار و سیگرت از آنجاییکه برای بدن مضر میباشد لذا کشیدن آنها حرام میباشد و جائز نیست، چه در رمضان باشد و چه در غیر رمضان، و در هنگام روزه اگر کسی آنها را بکشد بدون شک که روزه اش باطل میشود.

پیامبر صلی الله علیه و سلم فرموده است: **«لَا ضرر و لَا ضرار»** (صحیح - روایت ابن ماجه)، یعنی: "نه ضرر به خود برسانید و نه به دیگران"، پس مواد مسکرات و مخدرات که برای خود و دیگران مضر میباشد جائز نیست.

آداب روزه :

حضرت محمد (ص) فرموده است: **«إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقالُ لَهُ : الرِّيَانُ يَدْخُلُ مِنْ الصَّانِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ ، فَإِذَا دَخَلُوا أَغْلَقَ ، فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ** - ماه مبارک رمضان متبرک ، ماه عبادت ، ماه تقوا و ماه مبارک است که مسلمانان به تجدید توبه پرداخته و در این ماه توبه ها قبول میگردد.

بپر روزه دار لازم است که اخلاق بدراتر کفته و خود را با خلق نیکویی منمسک ساخته و خود را از غیبت و سخنان بیهوده نگهدارد تا خداوند (ج) روزه اش را قبول نماید.

- مسلمانان در ایام متبرکه روزه باید خود را از شهوت، دروغ، غیبت، و از گفتار زاید نگاه داند. - مسلمانان باید در ماه مبارک رمضان به دادن صدقه و خیرات بپردازند از جنگ بپر هیزند و با حسن معاملات با اهل بیت و کافه انسانها رفتار کند.

از ابو هریره (رض) روایت گردیده است: که پیامبر (ص) فرمود: «إِذَا كَانَ يَوْمُ صُومِ أَحْدَكُمْ فَلَا يَرْفَثِ وَلَا يَصْخَبُ ، فَإِنْ شَاءَهُمْ أَحَدُ أَوْ قَاتِلُهُ فَلِكُلِّ إِنِّي أَمْرُ صَانِمَ ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخَلْفُ فِيمَ الصَّائِمِ أَطْبَقُ عَنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمَسْكِ ، وللصائم فرحتان: إذا أفتر فرح بفطره؛ إذا لقى ربه فرح بصومه» «اگر یکی از شما روزه دار باشد، باید از گفتگو پوچ و صحبت های لهو و لعب جلو گیری کند، و به کسی دشنام ندهد، و اگر

کسی اورا مجبور به دشنام دادن سازد ، باید در جوابش بگوید من روزه دار هستم . و قسم به ذاتی که نفس محمد (ص) در دست او است که بوی دهن روزه دار خوشبو تر است نزد خداوند از بوی مشک .
یخوش های روزه :

روزه دار دارای دو خوشی میباشد ، اولین آن افطار است ، زمانیکه روزه خویش را افطار میکند و به افطار خود خوشحالی خاصی برایش رخ میدهد . دومین خوشحالی زمانی است که شخص روزه دار پروردگار خود را ملاقات میکند به روزه خویش می بالد و افتخار میکند .

در حدیثی از ن از ابی هریره (رض) روایت شده است که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرموده است : «من لم يدع قول النور والعمل به فليس الله حاجة إن يدع طعامه وشرابه» (مسلم ونسانی) «کسیکه ترک نکند سخن دروغ و عمل به آنرا پس نیست خداوند را حاجتی در این که ترک کند طعام و نوشیدنی خود را » از فحوای حدیث متبرکه معلوم میشود که چنین شخصی از روزه خود ثواب هم نمی برد .

روزه ای اعضا :

بدن روزه دار به کسی می گویند که اعضای او از قبیل دست ، پا ، چشم ، گوش ، شرمگاه ، شکم و دل او از انجام گناهان روزه باشند ، چشم از نگاه به حرام ، گوش از شنیدن حرام مثل دروغ ، غیبت ، سخن چینی ، دست از گرفتن حرام ، پا از رفتن به سوی حرام ، زبان از تکلم دروغ و فحش ، وباطل ، شکم از غذانو شیدن حرام ، شرمگاه از زنا امتنا کرده و دست بکشند و خود را به آنها الوده نسازند در این وقت است که گفته میتوانیم که اعضا مواقعاً روزه هستند .

نماز تراویح :

یکی از خصوصیات ماه مبارک رمضان ، نماز تراویح با جماعت در شهای آن میباشد .

ابن حجر عسقلانی در معنای «تراویح» میگوید که : کلمه «تراویح» جمع «ترویحة» است، یعنی «یک راحتی»، مانند کلمه «سلیمانی» که معنای «یک سلام» میباشد و از کلمه سلام گرفته شده، و نماز های جماعت شبهای رمضان را « تراویح » میگویند زیرا اولین باری که نماز « تراویح » بصورت جماعت شروع شد بین هردو سلام نماز کمی استراحت میکرند .

و پیامبر صلی الله علیه وسلم در فضل نماز تراویح فرموده اند: « من قام رمضان ایماناً و احتساباً غُفرَ له ما تقدَّمَ من ذنبٍ» (متفق علیه).

یعنی: " کسی که قیام رمضان را از روی ایمان و اخلاص بجای آورد، گناهان گذشته اش آمرزیده می شود ". و امام نووی رحمة الله عليه فرمودند: « منظور از قیام رمضان نماز تراویح میباشد » .

خواندن نماز تراویح بجماعت در ماه مبارک رمضان بالای زن و مرد بعد از نماز خفتن و قبل از نماز وتر، سنت مؤکد است. دلیل مشروعت آن عمل حضرت پیامبر صلی الله علیه وسلم وازان به بعد عمل اصحاب کرام بوده است .

در حدیث متبرکه امده است که حضرت محمدصلی الله علیه وسلم در ماه مبارک رمضان بعد از نماز خفتن ابتدا هشت رکعت نماز تراویح وبعد آ سه رکعت نماز وتر را بجا اورده است .

« عن عائشة أن النبي صلى الله علية وسلم ما كان يزيد في رمضان ولا في غيره على احدى عشر ركعة . وروى ابن خزيمة وابن حبان في صحيحهما عن جابر أنه صلى الله علية وسلم صلى بهم ثمان ركعات والوتر، ثم انتظروه في القليلة فلم يخرج اليهم ». همچنان در حدیث دیگری أبو یعلی والطبرانی به سند حسن از انها روایت فرموده که فرموده

است : « جا أبي بن كعب إلى رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال : يا رسول الله إلهي كان مني الليلة شيء ، يعني في رمضان ، قال ؟ وما ذلك يا أبي ؟ قال نسوة في داري ؟ قلن ؟ أنا لا نقرأ القرآن فنصلي بصلاتك ؟ فصليت بهن ثمان ركعات وأوترت ، فكانت سنة الرضا ولم يقل شيئاً » (ماخذ : صفحه ۲۲۵ کتاب فقه السنة : نوشته: السيد سابق جلد اول طبع اول ۱۱۹۶ م جمهوری عربی مصر)

اما در این هیچ شک نیست که در زمان حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنہ بیست رکعت نماز تراویح رایه ده سلام بجماعت به حضور صحابه کرام بدون انکار احادی خوانده اند . امام شافعی(رح) و امام حنبل (رح) خواندن نماز تراویح را نیز سنت گفته اند .

ادای نماز تراویح به جماعت سنت کفایی است . خواندن تراویح؛ دو دو رکعت افضل است . بعد از ادائی چهار رکعت ، کمی درنگ شود ، سپس رکعات دیگر شروع شود و طوریکه قبلًا گفته شد وجه تسمیه تراویح هم از همین راحت میان هر چهار رکعت گرفته شده است . بعد از ختم تراویح نماز وتر نیز درین ماه به

جماعت خوانده میشود که در رکعت سومی بعد از ختم قرائت امام تکبیر میگوید بعداً امام و مقتدیها همه طور خفیه دعای قنوت میخوانند.

در فاصله بین هر چهار رکعت، برخی چند آیت قرآن کریم تلاوت می نمایند یا ذکر و تسبیح می گویند . در افغانستان عزیز ما معمولاً دعای ذیل خوانده میشود:

«سُبْحَانَ رَبِّ الْكَلْمَكَوْتِ ، سُبْحَانَ ذِي الرَّحْمَةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْقَدْرَةِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْجَبْرُوتِ ، سَبُّوحٌ ، قَدُوسٌ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

ختم قرآن کریم در نماز تراویح

ماه رمضان ماه قرآن است، و قرآن نیز در این ماه در لیله الفرق نازل شده، و اجر و پاداش چند برایر میشود، لذا یکی از بهترین اعمالی که یک شخص در این ماه باید انجام دهد کثیر قراءت قرآن است، چه در نماز باشد و چه خارج از نماز. بنابراین، در نماز تراویح و یا تهجد نیز میتوان قرآن را خواند تا اینکه ختم کرد، و در حدیث صحیح از ابن عباس وارد شده است که: «**کَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجُودَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبَرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسُلُخَ، يَعْرُضُ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ، فَإِذَا لَقَيْهِ جَبَرِيلَ كَانَ أَجُودَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرَّبِيعِ الْمَرْسَلَةِ» (متفق عليه) یعنی: «پیامبر صلی الله عليه وسلم سخاوتمندترین مردم از لحاظ خیر بود و در ماه رمضان وقتی که جبرئیل او را ملاقات میکرد بیشتر سخاوتمند میشد، و جبرئیل هر شب در ماه رمضان تا پایان ماه با او ملاقات میکرد و پیامبر صلی الله عليه وسلم قرآن را بر او میخواند و وقتی که جبرئیل با او ملاقات میکرد، او برای بخشش خیر، از تدباد سریعتر میشد».**

و میتوان گفت که قراءت کل قرآن در نماز تراویح یک نوع از این مدارسه بشمار میروند زیرا تمامی قرآن را مرور میکند، لذا امام احمد بن حنبل دوست داشت کسی که امامت را بعده بگیرد تمامی قرآن را در نماز تراویح ختم کند، لذا اگر تمامی قرآن در نماز مراجعه و ختم شود بهتر است زیرا تمامی آیات قرآن مرور میشود، ولی نباید بحاجت ختم کردن قرآن به سرعت قراءت طوری افزود که معلوم شود امام چه میخواند و خشوع را از بین ببرد، و گرنه آرام تر خواندن و کمتر خواندن از این بی خشوعی بهتر است و لو اینکه قرآن را با آن بی خشوعی ختم کند.

اعتكاف :

اعتكاف در لغت به معنای بند بودن ، توقف یا درنگ کردن ، در جایی میباشد .

و در اصطلاح شرعی اعتكاف عبارت است : از اینکه انسان از همه تعليقات ومصروفیت های دنیوی از زن و از فرزندان خویش جدا گشته ، از همه مصروفیت های خانوادگی و خواهشات نفسانی خویش ببرد ، و فکر و عمل خویش را با تمام توانایی های خویش به عبادت خداوند مصروف سازد. اعتكاف در دهه اخیر رمضان سنت مؤکد بوده و اگر از یک قریه یک شخص نیز اعتكاف نماید ، حکم از دیگران رفع میگردد .

دلایل مشرعیت اعتكاف :

آیت قرآنی :

خداوند سبحانه و تعالی فرموده است : «وَعَهَدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ أَنْ طَهَرَ أَبْيَتِ الْلَّطَافِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرَّكْعَ السَّجُودَ» «وَوَحْيِ فَرِستَادِيمَ بِسُوَى إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ كَه بِرْ پَا سَازِيدَخَانَه مَرَا بَرَاءَ طَوَافَ كَنْدَگَانَ وَاعتكافَ كَنْدَگَانَ وَرَكْعَ وَسَجَدَهَ كَنْدَگَانَ» (سوره بقره آیت ۱۲۵) **احادیث نبوی :** از عایشه (رض) روایت گردید است که گفت : «**كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)** يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوْفَاهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَ» «بود پیا مبر (ص) که اعتكاف میکرد دهه اخیر رمضان را تا وقتی که وفات داد اورا خداوند عزوجل» (متفق عليه).

همچنان از این عمر (رض) روایت است که گفت : «**كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)** يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ مِنْ رَمَضَانَ» «پیامبر(ص) « دهه اخیر رمضان را اعتكاف میگرد ». **حکم مشر و عیت اعتكاف :**

۱- اعتكاف موجب فراغ قلب از امور دنیوی و مشاغل آن بوده و باعث روی آوردن به عبادت و ذکر خالص خداوند متعلق میباشد.

۲- سپردن و تفویض امور خود به خداوند متعال وایستاند بر دروازه ء فضل و رحمت .

۳- اعتكاف به معنی تحصن به خداوند بر تر و توانا میباشد وکسی که به معتقد اراده بدی بنماید نمی تواند به او بر سد و هیچ ظالمی نزدیکش شده نمی تواند که بروی ظلم کند.

معنکف توسط اعتكاف خویش را راحت نموده و قلب خود را هدایت می نماید پس اعتكاف عبارت از دوری از مخلوقات بوده که قوی ترین راه برای رسیدن به حق تعالی میباشد.

اقسام اعتكاف :

۱- واجب :

عبارة از اعتکافی است که نذر شده باشد واجب است چه بدون شرط باشد و چه مشروط (مثلاً شخص بگوید که اگر در امتحان کامیاب شدم ، اعتکاف خواهم کرد . چنین اعتکافی واجب است .

وقت اعتکاف واجب :

همانطوریکه برای اعتکاف واجب روزه شرط است لذا حداقل وقت آن یک روز است برای کمتر از یک روز یعنی چند ساعت نذر کردن اعتکاف بی معنی میباشد زیرا وقت روزه از طلوع آفتاب تا غروب آن میباشد.

۲- مستحب :

به جز اعتکاف دهه اخیر رمضان هر اعتکاف دیگری خواه در دهه اول و در دهه دوم رمضان صورت گیرد و یا در ماه های دیگر مستحب است.

۳- اعتکاف سنت مؤکد :

اعتكاف در دهه اخیر رمضان المبارک سنت مؤکد کفایی میباشد. که مسلمانان باید به آن اهتمام بیشتر بعمل آرند. خداوند پاک میفرماید: « ولا تباشر وهن و أنتم عاكفون في المساجد ...» (البقره - ۱۸۷) « ومبادرت نکنید زنان را در حالیکه معتکف باشید در مساجد. »

شرط اعتکاف

برای صحت اعتکاف چهار شرط ضروری است :

۱- قیام در مسجد.

۲- نیت .

۳- پاک بودن از حدث اکبر (جنابت ، حیض و نفاس).

۴- روزه در اعتکاف واجب روزه بودن شرط است . اما در اعتکاف مستحب و مسنون روزه بودن شرط نیست .

کار های مستحب در اعتکاف :

تلاؤت قرآن مجید و تدبیر در آن ، اهتمام به درود و سائر اذکار ، خواندن ویاتدریس علوم دینی و مصروفیت در تصنیف و تألیف و تحقیقات علمی .

صدقه فطر :

معنی لغوی فطر روزه را باز کردن و معنی صدقه فطر : صدقه روزه باز کردن است . در اصطلاح مراد از صدقه آن صدقه واجبی است که با خاتمه یافتن رمضان و به خاطر باز کردن روزه داده میشود .
زکات فطر بر هر مسلمان آزادی که بیش از قوت یک شبانه روز خود و خانواده اش داشته باشد، واجب است. و بر شخص واجب است که زکات فطر خود و کسانی را که نفقه آنها بر عهده او است مانند همسر و فرزندان و خدمتکارش - اگر مسلمان باشد - بپردازد.

از ابن عمر روایت است: «[امر رسول الله صلى الله عليه وسلم](#)-بصدقه الفطر عن الصغير والكبير والحر والعبد من تموتون» (صحیح - بیهقی ۴/۱۶۱)

«[پیامبر صلی الله عليه وسلم](#) به دادن زکات فطر از کوچک و بزرگ و آزاد و برده، و کسانی که نفقه آنها بر عهده شما است امر فرموده است».

دریک روایت ضعیی از حضرت عثمان رضی الله آمده است که دران زمان زکات جنین را نیز میداند و نزد مذهب حنبلی دادن زکات فطر برای جنین مستحب است ولی واجب نیست.

«[والصدقة تطفى الخطينة كما يطفى الماء النار](#)» (الترمذی) «صدقه گناهان را محظوظ نابود می کند همانطوریکه آب آتش را بی اثر می ماند ».»

در حدیثی آمده است که : اگر کسی که قبل از نماز عید صدقه فطر خویش را اداء نماید آن صدقه به شرف قبول واقع گردیده ؛ اما اگر بعد از نماز ادا گردد مانند سایر خیرات و صدقات یک صدقه به حساب میاید. (ابو داود ، وابن ماجه)

وقت واجب گردیدن صدقه فطر هنگام طلوع فجر روز عید رمضان است لیکن تقاضای حکمت ونصب العین وجوب آن در این است که این وجیه باید چند روز قبل از عید رمضان صورت گیرد تا به مستحقین و نیازمندان برسد.

انسان متوسط الحال علاوه بر خودش باید از جانب اولاد نابالغ خود هم صدقه فطر را ادا کند و مقدار صدقه فطر بر شخص بالغ و نابالغ یکسان میباشد و آن عبارت از یک کیلو و یکصد و ده گرام کند و یا قیمت روز آن میباشد.

عید فطر :

کلمه « عید » در اصل از فعل عاد(عود) یعود به معنی بازگشت است ، ولذا به روزه هایی که مشکلات قوم و گروه بر طرف میشود و به راحت ها و پیروزی های دست می یابند ، عید مسمی نموده اند. عید اسلامی فطر یکی از دو عید بزرگ اسلامی است که مسلمان روزه دار در طول ماه رمضان با ارتبا طهای پی در پی با

خداؤند متعال واستغفار از گناهان به تصفیه روح و جان خویش همت گماشته و از تمام آلوگی های ظاهری و باطنی که برخلاف فطرت انسان است خود را پاک نموده و به فطرت واقعی خود بر می گردند.
طوریکه حضرت مسیح (ع) روز نزول مانده را روز بازگشت به پیروزی و پاکی و ایمان به خدا دانسته و آنرا به عید مسمی نموده است.

روایت است که نزول مانده به روز های یکشنبه صورت میگرفت بدین اساس روزه یکشنبه از احترام خاصی عیدی بین مسیحان برخوردار میباشد.
کلمه عید تنها یکبار در قرآن عظیم الشان تذکر یافته است : « اللهم ربنا انزل علينا ماندة من السماء تكون لنا عيداً لا ولنا آخرنا وآية منك ».

روز اول ماه شوال را بین سبب عید فطر مسمی نموده اند که امر امساك ، صوم از خوردن و نوشیدن برداشته شده و به مسلمانان هدایت داده شده که روزه خود را افطار کنندوبه خوردن و نوشیدن رو آورند.
افطار یعنی فطور و فطور به معنای خوردن و نوشیدن طوریکه در ماه مبارک رمضان ، انسان افطار مینماید یعنی اجازه خوردن پس از امساك از خورن به او داده می شود. مسلمانان در این روز در اثر یک ماه مهمانی وضیافت خداوند به صفاتی باطن دست یافته و در حقیقت شخصیت واقعی خویش را باز یافته اند، بلی، فطرت پاک انسان در طول سال در اثر غبار های جهل و ندانی و غفلت به انواع گناهان و معصیت ها مبتلا شده و از حقیقت خود دور می شود و در نتیجه نچار خود فراموشی و خدا فراموشی می گردد ، اما با فرا رسیدن ماه مبارک رمضان ، انسان در پرتو فضای معنوی آن ماه وتلاش های خویش به یک زندگی نوین دست می یابد ، که می توان آن را « بازگشت به خویشن » نامید.

مسلمانان در ایام مبارک رمضان با یک مادر روزه گرفتن ، تراویح ، تلاوت قرآن ، صدقه ، خیرات و سایر عبادات و خوبیهای که به دستور رب العزت انجام داده اند ، این روز را منحیث روز خوشی و عید تجلیل می نمایند.

در روایت امده است زمانیکه پیامبر اسلام از مکه به مدنیه منوره هجرت نمود مردم آن دیار در هر سال دو روز را جشن میگرفتند پیامبر اسلام از مردم مدنیه در مورد این دو جشن پرسید که چرا در این روز ها عید میگیرند؟ مردم در جواب گفتند « ما قبل از مشرف شدن به اسلام این دو روز را جشن معین نموده بودیم ، که در این روزه به تفریح و خوشحالی می پرداختیم »

پیامبر اسلام فرمود : « خداوند در مقابل این دو روز ، دو روز دیگر را که نسبت به همچو جشن ها فضیلت و برتری بیشتری دارند برای مسلمانان مقرر نموده که یک روزه آن عید فطر و روز دیگر آن عید سعید اضافی است ».«

اعمال مسنون روز عید سعید فطر :

- توجه به آراستن وزیبایی خود
- خسل کردن بعد از ادای نماز فجر
- مسوак کردن ندانها. استعمال خوشبوی و عطر
- صبح وقت از خواب بر خاستن
- بسیار وقت به عید گاه رفتن
- پرداختن صدقه ع فطر قبل از رفتن به عید گاه.
- خوردن شیرینی قبل از رفتن به عید گاه .

ادانمودن نماز عید در عید گاه در هین راه رفتن آهسته خواندن تکبیر الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر والله الحمد.

نماز عید :

در روزه عید خواندن دو رکعت نماز واجب است.

نیت نماز عید :

« نیت کردم بخوانم دو رکعت نماز عید فطر و یا عید اضافی را با جمله تکبیراتش خاص برای خدا اقذا نمودم به این امام حاضر رو آوردم طرفه کعبه شریفه » و تکبیر تحريم « الله اکبر » گفته دستهای خویش را تا برابر نرمی های گوش خود بلند نماید. انگاه دست های خود را طوریکه در سایر نماز ها می بندد بسته نموده ، « سبحان الله » (ثنا) را بخواند. سپس امام و مقدم پها سه مرتبه تکبیر گفته در هر مرتبه دست های خود را تا برابر نرمی های گوشهاش بلند نموده ، بعد از هر تکبیر به اندازه عگفتنه سه مرتبه « سبحان الله » توقف نموده بعد مرتبه دیگر تکبیر دیگر را بگوید. بعد از تکبیر سوم دستهای خود را دوباره بسته نموده ، و تسمیه گفته سوره فاتحه و آیاتی از قرآن مجید را تلاوت نموده ، طبق معمول رکوع و سجود را اداء نموده ، برای رکعت دوم ایستاده شود. در رکعت دوم اولاً سوره فاتحه را بخواند ، بعد از آن آیتی از قرآن مجید را خوانده قبل از رفتن به رکوع سه بار طوری تکبیر گوید که در هر مرتبه دستهای خود را تائزمه های گوش مانند تکبیرات رکعت اول بلند نماید و در تکبیر چهارم حسب معمول به

ركوع رفته وبعد از انجام رکوع ، سجود وقائده به نماز ش اختتام بخشیده به طرف راست و چپ سلام گرداند.

تبیریک و تهنیت گفتن به یکدیگر :

اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم هنگامی که روز عید همیگر را ملاقات می کردند می گفتند «**قبل الله منا ومنك**» (خداوند از ما و شما قبول بگرداند) (المحا ملی حسن) کسانی که به نماز عید همراه امام نرسد و همچنین زنانی که در خانه هستند می توانند آن را بجا آورند. (بخاری : ۹۸۷) (برخی از منکرات که در عید انجام داده می شود و باید از آنها پر هیز کرد.

نتیر و کوچک شمردن دیگران. تقلید مردان از زنان و پر عکس در حرکات ولباس رفتن زنان با آرایش و زینت و بوی خوش به اماکن عمومی و ایجاد اختلاط اسراف و زیاده روی در تمام موارد خصوصاً در لباس و سفره عید. عدم توجه به فقراء و نیازمندان. عدم رعایت صله رحم مخصوصاً نسبت به کسانی که به کمک ویاری نیاز دارند.

محاسبه:

محاسبه ارزیابی ، قضاویت و محاسبه اعمال روزانه ، واینکه ما بیست و چهار ساعت خویش را به چه مصروف ساختیم ، اعمال مثبت و منفی ما چه بوده است ، انسان را در رسیدن به «شناخت از خویش» کمک میکند .

پیغابر اسلام میفرماید : «**حاسب نفسك قبل ان تحاسب فانه اهون لحسابك غدا**» (با خود محاسبه کن قبل از اینکه با تو محاسبه صورت گیرد . و این عمل کار بازپرسی و محاسبه ترا اسانتر می سازد . برای انسان مهم اینست که : «**قضمه نفس**» خود را در اختیار خودداشت باشد . انسان باید «**امیر نفس**» باشد نه «**اسیر نفس**» تا توانمی مهار ساختن غرایزنفسی را بدست آرد .

اعمال مربوط به نیت است

«**انما الا عمال بالنيات**» «همه اعمال بستگی به نیت دارد » در همه عبادت ، نیت مهم است : نیت را میتوان به روح و قلب عبادت مشابه ساخت . باید هر عبادت با نیت و قلب الى الله انجام باید . نیت به قدری مهم است و نقش اساسی در تغییر و تحول دارد که حتی اگر امور غیر عبادی را با نیت صحیح الهی انجام دهیم همان امور هم ، بمشابه ، عبادت ما بحساب خواهد رفت .

مراجع و منابع مهم

احیاء علوم الدین امام محمد غزالی طوسی

احکام فقهی برای زن مسلمان نوشته : ابراهیم محمد الجمل

تفسیر المیزان از : علامه محمد حسین طباطبائی

تفسیر کابلی مؤلف محمود الحسن دیوبندی

احکام روزه : نوشته دکتور سعید افغانی

فقه آسان : مؤلف مولانا محمد یوسف اصلاحی

تفسیر طبری : مؤلف ابو جعفر محمد بن جریر طبری متوفی سنه ۳۱۰ هـ

مشکاة شریف صحیح البخاری و مسلم

مفردات قرآن از راغب اصفهانی

کیمای سعادات امام محمد غزالی

روزه ماه مبارک رمضان : تتبع و نگارش : فضل الرحمن فاضل

نام مقاله : رمضان المبارک

تتبع و نگارش : امین الدین « سعیدی »

مدیر مرکز مطالعات ستراتژیکی افغان و

مسئول مرکز فرهنگی حق لاره - چرمنی